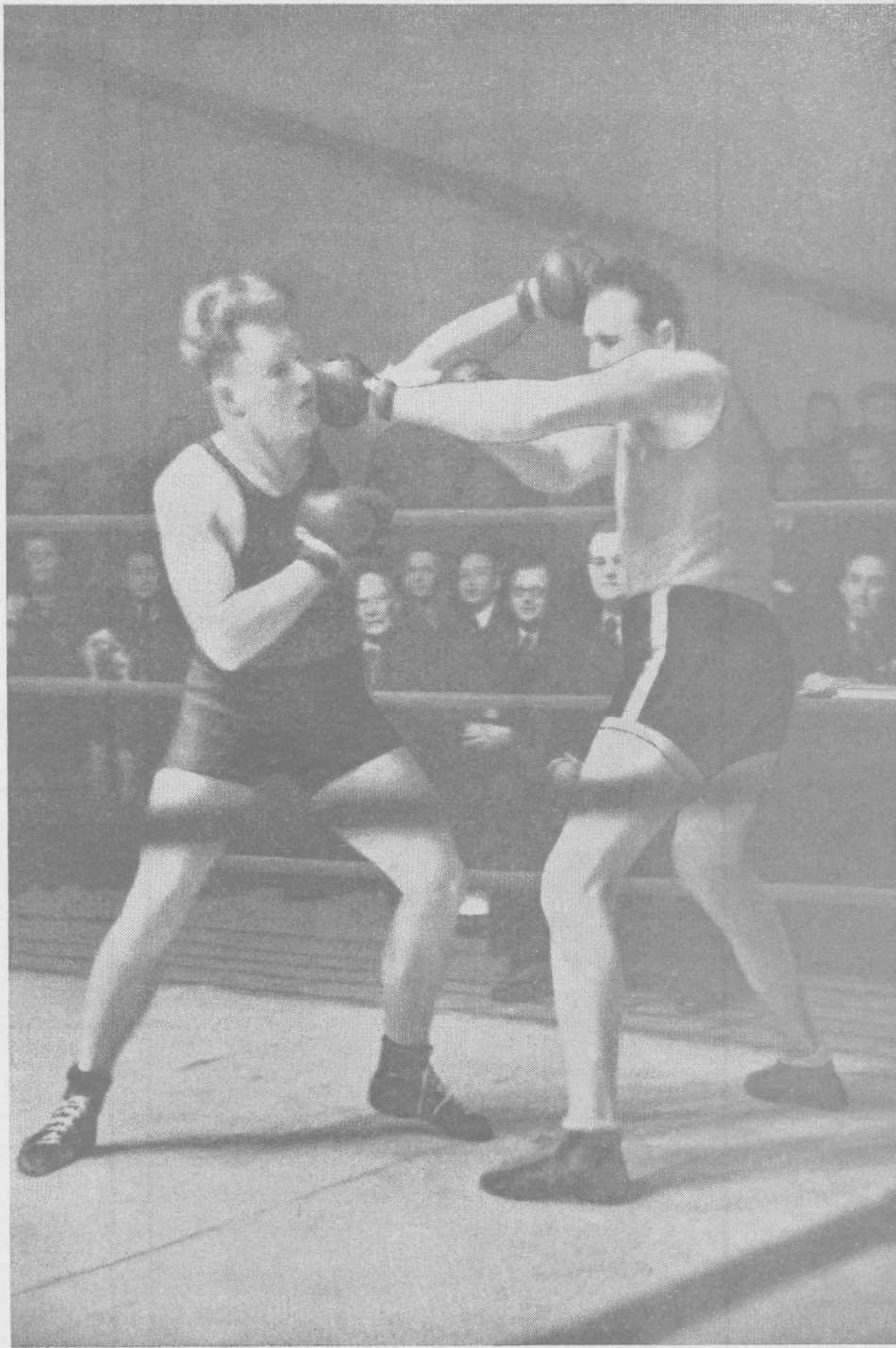

ESTI

S

35_s

PORDILENT

Estonia Valge Saal

MÄRTSIKUU EESKAVAS ESINEVAD:

Välismaalt saabunud tuntud tangodelaulja-
tantsija

KAAREL RANNA-KÜMNIK

Tantsuduo „Estelle ja Ney“

Tantsijatar „Linda Laino“

MUUSIKA ALGUS KELL 1/210 ÖHTUL

Elektrilemenditööstus

„I K A“

Ins. N. Raag

Kopli 40

Tel. 464-08

SPORDILEHT

EESTI

Nr. 3

MÄRTS

1940

Eesti Spordileht ilmub Eesti Spordi Keskliidu väljaandel iga kuu alul. **Toimetus ja talitus:** Tallinn, Múurivahe 22-2. Talitus avatud iga áripáev kl. 9—3. Telefonid: talitus — 468-88, toimetaja — 444-28.

TELLIMISHIND: aastaks 4 krooni, 1/2 a. 2 kr., 1/4 a. 1 kr., üksiknumber 35 snt.

Välismaale aastaks 6 krooni, 1/2 a. 3 kr., 1/4 a. 1 kr. 50 snt.

Tellimiste vastuvõtm. talituses, kõigis postkontorites ja ajakirjanduse kontorites

Toimetaja: **AADU ADARI.**

SPORDITEADUSLIK
K U U K I R I

21. AASTAKÄIK

Kehalise kasvatusse kongressi kokkukutsumisest

Viimased kuud meie sporditegevuses on olnud võrdlemisi elevuslikud. Näib, nagu ei häiriks sõda meid sugugi. Ainult asjaolu, et juba pikemat aega pole meil sportlaskonnal olnud kokkupuuteid kellegagi muudega kui ainult lätlaste ja leedulastega, laseb välja paista, et midagi on nagu teisiti. Sidemed ja maavõistlused Balti naabritega on aga muutunud niivõrd tihedaks, et katab mujalt tekkinud puudujäägi peagu täiel määral. Kuivõrd rohkesti meil viimasel ajal on olnud suuri spordisündmusi, selle kohta võib veenduda kas või käesolevas E. Spordilehe numbris, mille suur osa on pühendatud jooksvate sündmuste märkimisele ja hindamisele.

Otsese sportimise kõrval on niisama intensiivselt arendatud samme spordi arenemise ja juhtimise alal. On üles tõstetud uusi üritusi, et süvendada kodumaist spordiliikumist ja leida teid selle tihendamiseks. Nii on spordi keskliit algatanud uusi küsimusi. Pöördusime keskliidu esimehe, riigisekretäri K. Terrase poole tavalises jutuaJamise korras.

Esimees lausus, et ta momendil tahab välja tõsta ainult kehalise kasvatusse kongressi kokkukutsumise küsimust. „Kas sellest kujuneb just järjekorras neljas kehalise kasvatusse kongress, seda ma praegu täiel määral ei ütle. Keskliit on olnud juhitud tarvidusest kokku kutsuda ulatuslikumat nõupidamist, kui ulatuslikuks ta aga kujuneb, seda peavad selgitama eeltööd. Oleme moodustanud komitee V. Priiga eesotsas ja selle komitee ülesandeks on välja töötada laiema nõupidamise kava, esile tõsta vajalikud küsimused ja otsida isikud nende refereerimiseks. Kogu töökava tuleb arutusele keskliidu juhatuses.“

Edasi märkis K. Terras, et hoolimata sellest, et maakondlikes ulatuses on alati võimalik vastavate maakonna-spordiliitude kaudu arutada esilekerkivaid küsimusi, on need nõupidamised siiski piiratud iseloomuga ega kajasta kõiki meeleolusid, mida esile on kutsunud viimaste aastate liikumine ja organiseerimine. Kuna viimasest kongressist, mis peeti 1932. a., on möödunud palju aega, mille vältel juhtimises on läbi viidud suuri muudatusi ja on algatatud rida uusi üritusi, siis kõik see põhjustab üldist kokkutulekut, et ühi-

selt arutada kõike tehtut ja selle mõjustust liikumisele.

Küsimuste hulgas, mis tuleksid arutusele, oleks märkida ka järjekordsete Eesti Mängude korraldamist. Lahtine on praegu seegi küsimus ja selle kohta on erinevaid arvamusi, milliste ajavahemikkude järele Eesti Mängusid korraldada. Kavatsesetav nõupidamine võib olla küll ei tegele EM tähtaegade küsimusega, kuid seda rohkem on tal arutada EM sisulist külge ja ettevalmistuse korda. On ju suur vahe, kas vaadata kõigele tipust või sealt, kust ta haarab laiemat hulka, kes õieti loovad aluse tipule. Seepärast ongi vajalik ära kuulata kogu maa seisukohti ühes või teises küsimuses ja ürituses.

„Enne üldist kokkutulekut on vaja korraldada eraldi nõupidamine Tallinnas tegutsevatele spordiseltsidele,“ lausus K. Terras edasi. „Teatavasti pole Tallinna seltsidel maakonnaliitude eeskujul oma keskust, kus arutada üldisi küsimusi. Erihiitude kaudu on nad küll kontaktis liikumisega, kuid see on rohkem eriiselooline, mis ei haara nende tööd ja tegevust teraviklikult. Kuid Tallinnal on suuri küsimusi ja muresid, mis otsivad lahendust.“

K. Terras püsib seisukohal, et Tallinna seltside laiem nõupidamine küsimuste põhjaliku analüüsimisega tuleks korraldada käesoleva aasta kevadel, umbes mais, üleriiklik nõupidamine aga sügisel. Viimaseks näib sobivaim tähtaeg olevat n.-n. kliistripühad, millal ka õpetajaskond on vabam kokkutulekuks. Ja õpetajaskonna koostööd meie üldises kehalise kasvatusse liikumises hindab K. Terras kõrgelt.

„On veel teisigi küsimusi, mis on olnud arutusele ning vajavad edasiarutamist. Nii võiks märkida Balti Mängude korraldamise algatamist. See küsimus on aga võrdlemisi roheline ja vajab küpsemiseks igakülget uurimist. Veel edasi oleks märkida, et kehakultuurihooime asjus on kerkinud uusi asjaolusid, mis nõuavad ümberorienteerumist aasta tagasi ülestõstetud nõuetes. Spordikooli asutamise küsimus areneb normaalset rada. Me teame, et selles asjas ei saagi rutata, kui tahame asutada tõesti midagi head. Nii on veel muidki üritusi, mis ootavad oma aega.“

A. ADARI.

Eesti Võimlejate Liidu poolt korraldati Tallinnas 18.–19. veebr. s. a. võimlemise- ja rahvatantsurühma juhtide instrueerimine. Käsitlemisel oli 1940. a. kavatsetavate meistrivõistluste kavad. Kursus toimus Sõdurite Kodu ja Kalevi võimlates. Osavõitjaid oli 130 isikut koogu riigisi. Pildil juhikond ja kursusest osavõitjad

Võimlemisrühmadega tegutsemisest

Rõõmustaval kombel oleme jõudnud olukorrani, kus meil üle maa tegutsevad paljude organisatsioonide juures juba süsteemikindlalt võimlemise rühmad. Kavakindlus on vallutamas juhuslikkust! Kui veel mõni aeg tagasi võisime püsivalt tegutsevaist võimlemisrühmadest kõnelda ainult linnades, siis praegu on kiirel sammul juurdumas see spordiliikumise põhivarasid ka kõige kaugemates kodumaa nurkades.

Kus aga võimlemine üldiselt tundub veel võõrana, puuduvad võimlemisrühmad ning kui ühiskond pole sellest laiemas ulatuses huvitatud, siis oleks küll väga soovitatav, et üks kohalikest organisatsioonest, kellel selleks kõige rohkem eeldusi, võtab algatuse endale.

Mis tuleks siis õieti teha? Teid olukorra lahendamiseks on endastmõistetavalt palju, märgin siinkohal ühe paljudest. — Mõte võimlemisliikumise kõigekülgseks arendamiseks on kerkinud ühel juhatusliikmel. Ta süvenegu põhjalikult asjasse ja veendugu selle väärtuses, tõstku küsimus juhatuses üles ja püüdku leida seal mõtteosalisi. Ja kindlasti leidub neid. Igas keskkuses, ka väikestes küladest, kus tegutsevad mitmedki organisatsioonid, leidub terve hulk noori inimesi, naisi ja mehi, kes võiks samuti tunda huvi oma keha arendamise vastu. Koostage oma lähimas ümbruskonnas elunevatest noortest inimestest nimekirja. Tehke nende seas enne natuke propagandat ja kutsuge nad siis ühel õhtul nõupidamiseks kokku. Selgitage otseselt oma soovid ja kavatsused ning kutsuge neid kaastööle. Valige või moodustage samas vastav toimikond. Kui aga osavõtjaid-asjahuvilisi on vähe, siis leidke nende hulgas juhi ülesanneteks kõige enam eeldusi omav asjahuviline ja kasutage tema abi rühma organiseerimise ja teiste eeltööde läbiviimisel.

Propagandaks on seejuures soovitatav kasutada nii esimeste kui ka teiste Eesti Mängude ning maakondlike pidustuste puhul avaldatud väga heade ja tunnustavate kirjutuste kaasabi. Neid leiab paljudes ajakirjades, kahtlemata aga „Eesti Spordilehes“, samuti ka rikkalikku pildimaterjali.

Kui asjahuvilisi on juba leitud, siis pöördutagu järgnevate juhiste ja otsuste tööülesannete saamiseks oma keskorganisatsiooni või Eesti Võimlejate Liidu poole, kes teile oma kaasabi ei keela.

Otsene tegevus algab, üheaegselt jätkub aga ka rühma täiendamine — organiseerimine. Harjutusruumide leidmine, muusikajuhi, rühmade juhtide väljaõpe asjatundjate kaasabil, kursuste korraldamine kohal ja juhtide saatmine täienduskursusele — need ja paljud teised küsimused lahenevad sageli hea tahtmise ning julguse juures kergemalt kui see alul paistabki.

Juhul, kui kohal puudub rahvatantsu rühm, siis on soovitatav üheaegselt tõsta üles rahvatantsude harrastamise küsimus. Rahvatantsuga on sageli kergem alustada.

Kui aga rahvatantsurühm on juba kohal olemas, siis püütagu ka võimlemisrühmadele „alustugesid“ leida rahvatantsijate hulgast, kes juba rühma meeleoludest ja elamustest on sageli haaratud. Võimlemisriietuse, samuti ka rahvarõiva küsimustest hoitagu esialgu targu eemale. Hiljem laheneb seegi.

On rühm koos ja asub kavade õppimisele, siis hakatagu aegsasti selgitama ka esinemisvõimalusi. Leitagu kaugemad — ulatuslikumad — esinemised, nagu maakondlikud või kihelkondlikud pidustused, kolmandad E. Mängud, võimlemisvõistl., suvep. jne., kuid nendega üheaegselt hoolitsetagu oma kohalike esinemisvõimaluste eest. Rühmad, eriti noored rühmad ja inimesed, on kandvamas osas esinemistahtelised, ent seda tiivustavat tegurit ei tohi jätta kasutamata.

Esinemiskavu ärgu valitagu raskeid, need olgu jõukohased. Rühma ei tohi ülegale alahinnata! Küsitagu nõu ja muretsetagu harjutuskavu vastavalt keskorganisatsioonelt. Oma poolt koostatud kavade õpetamisega oldagu vähemalt esialgu tagasihoidlik või lastagu need vaadata läbi asjatundjate poolt. Ei tohi unustada, et on siiski suur vahe harjutuskava koostamise ja õpetamise vahel!

O. UUDEKÜLL.

Eesti Läti
48 43

Mõlemad euroopameistrid ALISTATUD

Eesti Leedu
40 38

Kunagi pole soovitatav vara hõisata, kuid praegu tundub, et Eesti korvpall on üle saamas kriisist mis algas õieti pärast Berliini olümpiamänge ja mis peagu pidevalt kestis viimase hooegade-vahetuseni. Kriis ei olnud just täisilmeline, kuid siiski takistas ta parema usalduse süvenemist meie korvpalli vastu. Igast poolt sadas meie korvpalli arvel nurinat ning teravat arvustamist, milline pahameele laine rauges alles siis, kui astus ametisse käsipalliliidu praegune ajutiseks nimetatud juhatus. Siis näis tekkivat tervem õhkkond käsipalli juhtimises ning koos sellega võis peatselt määrata uut taseme tõusu.

Kaks üksteisele järgnenud maavõistluse-võitu — Läti üle 17. veebr. ja Leedu üle 9. märtsil — näitasid kõige ilmekamalt meie korvpalli uut tõusu. Ometi oli tegemist kahe värske euroopameistriga, sest Leedu oli Kaunase euroopavõistlustel tulnud absoluutseks meistriks, Läti aga samadel võistlustel meistriks piiratud klassis. Mõlema vastu esines Eesti poolt piiratud kehapikkusega mängijad. Tõsi küll, et Leedu meeskond ei esinenud oma parima koosseisuga, kuid ühtlasi jäi manu kahtluse maik, kas Leedul ongi praegu paremat koosseisu välja panna, ja kui, kas oleks see tingimata tähendanud Leedu võitu.

Eesti meeskond on saavutanud suure mängukindluse, see oli märgatav mõlemal maavõistlusel. Vastase blokeerimine kaasmängijale vaba tee võimaldamiseks korvi alla oli eestlastel paiguti vägagi taibukalt tehtud. Eriti torkas silma E. Altosaar, kes oli kogu meeskonna parim strateeg. Taktikas ja positsioonimängus olid eestlased paremad nii lätlaste kui ka leedulaste vastu mängides ning see oli mõlema maavõistluse võitmise võtmeks.

Mõlemad maavõistlused peeti Kadrioru tennishallis, mis on Eestis ainus koht rahvusvaheliste võistluste korraldamiseks. Vaatleme mõlema maavõistluse arenemist.

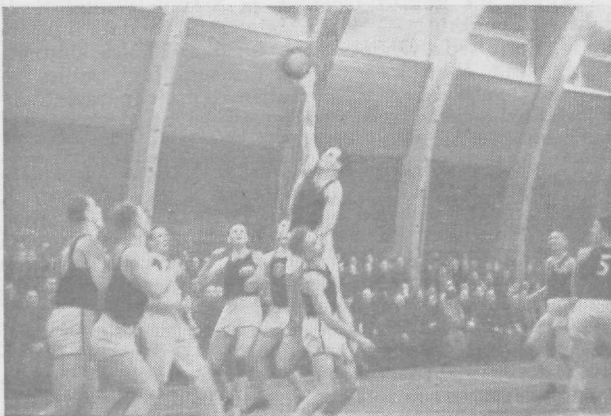
Läti vastu oli rahvusmeeskonna algkoosseis järgmine: Altosaar-Erikson; Veskila-Kalberg-Kaasik. Kõige

pealt toome punktide vahekorra arenemise koos korvisaavutajatega:

Eesti—Läti		Eesti—Läti	
0:2	Vanags	29:19	Altosaar
2:2	Veskila	29:21	Šmits
4:2	Veskila	30:21	Altosaar
6:2	Altosaar	30:22	Melderis
6:4	Melderis	30:24	Arens
8:4	Kalberg	32:24	Kaasik
8:6	Šmits	33:24	Press
* 10:6	Veskila	35:24	Press
12:6	Veskila	37:24	Press
12:8	Melderis	37:26	Krauklis
13:8	Veskila	39:26	Altosaar
15:8	Veskila	41:26	Press
15:9	Melderis	43:26	Press
17:9	Veskila	43:28	Arens
17:11	Graudinš	43:30	Melderis
19:11	Veskila	43:31	Šmits
21:11	Veskila	43:33	Arens
23:11	Kalberg	43:35	Arens
* 23:13	Melderis	44:35	Kalberg
24:13	Press	44:37	Arens
	Vaheaeg	44:39	Arens
24:15	Melderis	44:41	Melderis
26:15	Veskila	46:41	Larka
26:17	Šmits	46:43	Laukevičs
28:17	Altosaar	48:43	Press
28:19	Melderis	Lõpuvile	

Kogu matši kohta oli Läti juhtimas ainult üks kord, sedagi algviskega. Kohe alul torkas silma eestlaste parem katmine, mille kõrval osati taibukalt manööverdada teed korvile viskamiseks. Mäng endast on kinnine, kuid seejuures nauditav. On märgata, et Veskila

* Kaks vabaviset järjest.

Momente Tallinnas peetud kahelt korvpalli-maavõistluselt. Vasakul: lätlased atakeerimas Eesti korvi. Paremal: eestlane A. Kaasik vabaviske sooritamisel maavõistlusel Leeduga, kus kõik ta vabaviske õnnestusid.

on heas viskehoos. Peagu igast positsioonist õnnestuvad tal pealevisked, nii et meeskonnavanemana Altosaar lubab teda vabalt riskida pealevisetega. Tulemuseks on, et esimese poolaja vältel saavutab Vesmila 17 punkti! Vahe Eesti kasuks rebenes järjekindlalt. Mõni minut enne poolaja lõppu langes Eesti meeskonnast välja O. Erikson, kuid tema asendajaks tulnud Press kattis täiel määral tekkinud augu ning vaheajale mindi eduseisuga 24:13.

Teise poolaja algus näis minevat endises vaimus. Korraks haarab Eesti meeskonda väsimuspunkt, nii et lätlased kahandavad veidi vahet. Seisul 32:24 langeb mängust välja Vesmila. Kardetakse kõige hullemat, kuid Larka tulekul mängu hakkab korvikütti mängima Press. Kaks korda saavutab ta korve otse seeriatena ning seis Eesti kasuks tõuseb 43:26. Vahe seega 17 punkti. See jääbki Eesti suurimaks võiduseisuks, sest kohe tekib murrang, kus Läti õige kiiresti vahet vähendab. Arensi kaugevisete harukordse õnnestumisega saavutab Läti viie minutiga 15 punkti Eesti 1 punkti vastu! Eesti võiduseis on kahanenud 44:41-le. Siis vahetatakse Kalbergi asemele mängu V. Erikson ja suudetakse pidurdada lätlaste hoogu. Viimasel kahel minutil Eesti viskab kaks korvi Läti ühe korvi vastu ning võidab maavõistluse 48:43. Teise poolaja mäng oli alul samuti kinnine, kuid siis lasi Eesti meeskond end vedada lätlaste tempo liimile, nii et 17-punktiline eduseis kuivas kokku ainult 3-punktiliseks ja ainult enda kokkuvõtmine vältis kaotuse.

Punkte viskasid Eesti kasuks: Vesmila 19, Press 12, Altosaar 8, Kalberg 5, Kaasik ja Larka kumbki 2. Punktideta jäid mõlemad Eriksonid. Läti kasuks tegid punkte: Melderis 16, Arens 12, Šmits 7, Vanags, Graudins, Krauklis ja Laukevičs, igaüks 2, kuna punk-

tideta jäid Kazaks ja Grinbergs. Kohtunikena tegutsesid E. Vaho (Eesti) ja E. Kivitis (Läti).

Maavõistluseks Leedu vastu esitas Eesti sama koosseisu, millega oli alustanud mängu ka Läti vastu. Punktide vahekord arenes järgmiselt:

Eesti-Leedu	Eesti-Leedu
2:0 Kalberg	23:17 Ruzgys
2:2 Puzinauskas I	23:19 Puzinauskas I
2:4 Norkus	23:21 Puzinauskas I
4:4 Kalberg	23:23 Ruzgys
4:6 Ruzgys	25:23 Vesmila
6:6 Vesmila	25:25 Puzinauskas I
8:6 Kaasik	25:27 Leščinskas
8:8 Puzinauskas I	27:27 Ugam
10:8 Vesmila	29:27 Ugam
12:8 Altosaar	31:27 Ugam
12:9 Norkus	31:28 Ruzgys
13:9 Vesmila	31:29 Puzinauskas II
15:9 Kaasik	32:29 Vesmila
17:9 Vesmila	32:31 Puzinauskas I
19:9 Vesmila	33:31 Ugam
Vaheaeg	35:31 Ugam
19:10 Ruzgys	* 35:33 Puzinauskas I
20:10 Kaasik	36:33 Kaasik
20:12 Ruzgys	36:35 Ruzgys
21:12 Tilleman	* 38:35 Ugam
21:13 Ralkevicius	40:35 Vesmila
21:15 Puzinauskas I	40:36 Puzinauskas II
* 23:15 Kaasik	* 40:38 Puzinauskas I

Võrreldes maavõistlusega Läti vastu oli mäng Leeduga veelgi kinnisem ja haaravatest võistlusmomentidest vähem nauditav. Tempo oli päris nõrk ja juba algusest närveerisid mõlemad meeskonnad. Nagu punktide-seisu arengust näha, saavutas Eesti algkorvi, edasi läksid juhtima leedulased, saavutamata aga rohkem kui 2-punktilist edu. Seisult 8:8 läks aga Eesti otsustavalt juhtima, rebides poolaja lõpuks vahe 10-punktiliseks — 19:9. Teise poolaja alul Eesti veel korraks juhtis 10 punktiga — 20:10, mis jäigi suurimaks eduseisuks kogu maavõistluse kohta. Siis hakkasid leedulased kordkorralt vahet vähendama ja kiiremini oodatust saavutasid nad viigiseisu 23:23 ning veidi hiljem koguni juhtisid — 27:25. Algas närvesööv mäng. Veskilat kaeti päris tugevasti, nii et ainult tema virtuooslik mäng võimaldas siiski visata korve. Uus pööre Eesti kasuks tuli pärast Ugami mängutulekut Tillemani asemele, kes esimesel poolajal oli välja vahetanud Kalbergi. Ugami õnnestus kolm korvi järjest ja Eesti asus juhtima — 31:27. Mõne aja pärast oli seis jällegi ainult 32:31, uuesti Ugam viis kahe korvi saavutamisega vahe laiemaks ja varsti uuesti Eesti juhtis ainult ühe punktiga — 36:35. Siis korvid Ugamilt ja Veskilalt ning Eesti juhtis 5 punktiga — 40:35. Lõppu oli oodata iga sekund. Enne seda vähenes vahe 40:36, siis kõlas lõpuvile, kuid napilt enne seda oli V. Eriksoni foul, mille karistusena vabavisked tulid realiseerimisele pärast lõpuvilet. Puzinauskas viskas mõlemad karistusvisked sisse ja Eesti võiduseisuks jäi 40:38.

Punkte viskasid Eesti heaks: Vesmila 14, Ugam 11, Kaasik 8, Kalberg 4, Altosaar 2 ja Tilleman 1. Leedu heaks viskasid punkte: Puzinauskas I 18, Ruzgys 12, Norkus 3, Puzinauskas II ja Leščinskas kumbki 2 ja Ralkevicius 1. Kohtunikena tegutsesid E. Vaho (Eesti) ja M. Zaroskis (Leedu). Nemat, eriti leedulane, võimaldas sageli määrustevastast katmist.

Mõlemal maavõistlusel olid Eesti meeskonna selgrooks E. Altosaar mängujuhina ja H. Vesmila korvikütna või mehena, kes enda kaela meelitas vastase peatahelepanu. Kõik teised assisteerisid neile õnnestunult Ugamist näib võrsvat teine Vesmila taoline korvikütt, kui ta suudab end mänguvaos pidada ja vastu pidavust juure arendada.

* Kaks vabaviset järjest.

Jalgpalliliidu esimeeste vahetus

10 a. liitu juhtinud A. Anderkopp astus tagasi. — Uueks esimeheks valiti kindr.-maj. J. Orasmaa

Jalgpalliliidu esindajatekogu aastakoosolekul, peetuna 18. veebr., oli tähelepanuväärivaks sündmuseks liidu esimeeste vahetus. Kümme aastat pidevalt liitu juhtinud Ado Anderkopp astus isikliku elu nõudeil tagasi ja uueks esimeheks valiti kindr.-major J. Orasmaa. Peab ütleva, et meil pole teist eriliitu, rääkimata keskliidust, kus üks isik oleks 10 a. järjest püsinud esimehe kohal. Kui A. Anderkopp omal ajal asus liidu etteotsa, kiritses see majanduslikult ning esimeheks ülesandeks oli liidu vabastamine teda koormavast võlgadest. See õnnestus A. Anderkopil lühikese ajaga, kusjuures ta ise hankis vajalikud summad ja on lisaks iga aasta muretsenud liidule suuri toetussummasid seltskonnalt. Peale selle algas A. Anderkopiga liidul õnnelik käsi ka maavõistluste sissetulekute suurenemise näol. Tänapäeval on jalgpalliliidul kogunenud suuremad tagavarad, nii et näiteks käesoleva aasta eelarve koostati teadlikult 3000-kroonise puudujäägiga, et lasta hoiul olevat kapitali käiku liikumise üldiseks hüvanguks ja arendamiseks. Ka oli A. Anderkopp suur asjatundja jalgpallis, nii et ka sellest küljest oli ta peagu asenda-

matu. On arusaadav, et esindajatekogu avaldas A. Anderkopile sügavat tänu ja lugupidamist 10-aastase eduka töö eest.

Jalgpalliliidu esimehe kohalt lahkumisega lahkus A. Anderkopp automaatselt ka spordi keskliidu juhatusest, kus ta oli esimeseks abiesimeheks. Kuuldavasti ei lase ta end valida keskliidu juhatusse ka väljaspoolt.

Peale A. Anderkopi lahkus juhatusest ka E. Reisberg, kes abiesimeheks oli olnud samuti 10 a. ümber. Temagi lahkumist dikteerisid isikliku elu nõuded. E. Reisbergi asemel valiti uueks juhatusliikmeks A. Norgan. Kolmandana ametivanuse tõttu juhatusest välj langenud kaptn. J. Luks valiti tagasi.

Kindr.-maj. J. Orasmaa valimisega liidu uueks juhiks on kõigi jalgpalliorganisatsioonide arvates kõige paremini lahendatud esimehe kriis, ilma et see õieti tekkidagi sai. J. Orasmaa organiseerimisvõimed on üldiselt tuntud, peale selle on uus esimees kogu aeg olnud lähedalt seotud spordiga, kuna tema, nagu ta eelkäijagi, on omaaegne tegevsporlane ja Eesti jalgpalli-pioneere.

Esimesel iluuisutamise maavõistlusel võitis Eesti

Maavõistlus Leeduga Kaunases ja pakases

Kui mitte arvestada 1927. a. Riias toimunud Eesti-Läti mitteametliku maavõistlusega, peeti esimene iluuisutamise-maavõistlus Leeduga 9.—10. veebr. s. a. Kaunases. Kokkulepe maavõistluseks saavutati leedulaste initsiatiivil ja ainult paar nädalat enne tähtaega. Jaanuaris valitsenud pakase ilma tõttu ei saanud meie iluuisutajad sooritada korralikku treeningut, nii et esindajad — prl. V. Kaljuvee ja dr. A. Hirv — sõitsid Kaunasesse erilise ettevalmistusega. Ka maavõistlus ise toimus suures pakases, nii et jäi mõistatuseks, kuidas üldse suudeti võistlused läbi viia.

Koolisõit toimus esimesel võistluspäeval muhulise jääga väljakul, mis oli sõiduks väga raske. Meestesõidus oli konkurents leedulase Ignaitise ja eestlase Hirve vahel tasavägine, kuid üksnes leedulastest koosnenud kohtunikekogu hindas leedulase sõitu paremaks. Eestlaste poolt kohtunikuna ettenähtud E. Pasmel oli perekondlikel põhjustel sunnitud viimasel momendil loobuma kaasasõidust. Naiste koolisõidus oli prl. V. Kaljuvee isegi mitme klassi võrra parem prl. Tornaite'st, kes asendas haigeksjäänud Leedu meistriinat. Prl. Kaljuvee sai 176,6, prl. Tornaite aga 105,1 punkti.

Väba- ja paarissõidu võistlused toimusid väljaspool linna asetsevale Leedu spordihoonel lähedasel väljakul. Võisteldi õhtul, kusjuures pakane oli 25° C ümber! Seetõttu oli pealtvaatajaid napilt. Külma riietusruum, mis pealegi oli 500 m eemal liuväljakust, oli suureks tülikas võistlejaile. Meeste vabasõidus sooritas Ignaitis hoogsaid piruette, Hirvel seevastu ebaõnnestusid hüpped ja ta oli sunnitud kaotama. Lõppkokkuvõttes saavutasid Ignaitis 202,7 ja Hirv 186,2 punkti. Naistele oli prl. Kaljuvee ka vabasõidus tugevasti parem, nagu seda näitab ka punktide vahekorrad 100,4:72,7. Kokku saavutas prl. Kaljuvee 92,3, prl. Tornaite aga ainult 59,3 punkti.

Paarissõidus oli meie meisterpaar prl. Kaljuvee-Hirv sunnitud võistlemise lõpetama pärast kolmveerandi kava sooritamist. Seda seetõttu, et prl. Kaljuvee olid käed niivõrd ära külmanud, et ta ei tunnud neid otsas olevat. Kuid ka kolmveerand kava sooritamiseks oli meie paar rohkem näidanud kui Leedu paar prl. Tornaite-Mitskeviems ja saavutas võidu punktide vahekorraga 11:8,6.

Maavõistluse võitis Eesti 5:4, kusjuures punkte arvatati igal alal esikoha eest 2 ja teise koha eest 1. Võit oleks muutunud küsitavaks siis, kui Leedu oleks saanud välja panna oma parimad, Leedulaste vastukülaskäik, mis pidi toimuma veel möödunud hooajal, on nüüd edasi lükatud järgmiseks aastaks.

O. Ü. „ESTO“

TALLINN,

PIKK TÄN. 47, TEL. 444-22

KÕIK

SPORDITARBED

täielises valikus soodsate hindadega

JÄÄ-NURMIDE VÕISTLUSIST

Riias

Hoolimata, et temperatuur on 19 pügalat alla nulli, on juba varakult kogunenud inimesi ASK jäästaadionile, et jälgida maailma parimate jää-Nurmide pinevat heitlust. Ümber väljaku kõevad koksiahjud ning nende ümber trügib rahvass. Niipea aga, kui valjuhääldajad teatavad võistluste algusest, jäävad koksiahjud üksinda konutama: rahvas tungleb tribüünile ja ümber raja, et jälgida 5 rahva parimate meeste konkurentsi jääradadel. On aga üks pealadest läbi ning vahepaladena korraldatakse omavahelisi võistlusi noorematele, on tribüün jälle tühi, kuid koksiahjud seda suuremas hinnas. Veidi siiski eksisin: päris tühjaks tribüün ei läinud, sest liikumatult jäid sinna püsima naised. Istekohad võtnud, olid nad endid mähkinud kaasavõetud vaipadesse, ega liigutanud endid enne võistluste lõppu.

Suur huvi on lätlastel kiiruisutamise vastu, kui isegi säärase pakasega, millal meil koolid ei tööta, on võistluste alul kohal üle 3000 inimese. Korraldajad aga kurtsid pärast, et rahvast olnud vähe, sest Riias ollakse kiiruisutamises harjunud üle 10.000 pealtvaatajaga!

Vii rahva võistlusiks kujunesid jää kihutamised Riias. Norrast oli tulnud viis võistlejat, eesotsas maailmameistrite ja olümpiavõitjatega. Holland ja Rootsi oli kumbki saatnud kaks esindajat, Läti ise pani välja 10 parimat ning viienda rahvusena USA oli esindatud ühe võistlejaga, kelleks oli sümboolne George Wallace Californiast. Välismaalaste hulgast oli ameeriklane publiku suurimaks lemmikuks.

Kui olla järjekindel, siis tunnistasid staadionil lehvivad lipud veel kuuendagi rahvuse osavõttu neist võistlustest. Kohe USA tähelipu kõrval levis Eesti trikoloor ja Eesti oli ka esindatud, kuid nende ridade kirjutajaga, kes oli kohal vaatlejana. Sellest ka arusaadav, et Eesti lipp ei tõusnud kordagi võidumasti. Jäi üle ainult vaikselt unistada, et kunagi viivad ka Eesti kiiruisutajad oma lipu nii kõrgele...

Huvitav on vaadata, kuidas 500 m-is enamik võistlejaid kasutab n.-n. põhjamaade stardiseisangut. Erinevus on vaid üksnes nurgas — ühed on 60° jook-suunas, teised 45° jne. Lätlane E. Bite oli koguni 90° all. Stardipaugu järele tegi ta ülejalapöörde sõidusuunas. Lätlaste ebajumal A. Berzinš startis n.-n. saksa stiilis, s. t. vasak jalg sõidusuunas, parem aga perpendikulaarselt teises suunas.

Endastmõistagi starditakse kahekaupa. 500 m-is saavutatakse parim aeg kolmandas paaris, kus ameeriklane Wallace, võistledes A. Bitega, saavutab tulemuseks 43,8. Kuuendas paaris startiv A. Berzinš pingutab koos kaasmaalase J. Kruminšiga, kuid ameeriklane jääb ületamatuks. Hiljem selgub, et ajaga 44,3 tuleb Berzinš siiski teiseks sel distantstil. Isegi 500 m maailmarekordimees H. Engnestangen kaotab Berzinšile, saavutades ajaks 44,5.

Jäi aga igaveseks saladuseks, missuguse muudatuse oleks järjestuses toonud kaheksas paar, milles jooksid kaks norralast M. Staksrud ja E. Hagen. Jõudnud kurvile E. Hagen kukkus ja libises teele ette välisrajal sõitvale Staksrudile. Viimane oli sunnitud momendiks pidurduma, siis korraks lumme kargama, kuid pääses otsasõitmisest. Kuigi ta kaotas tahtmatu „manööverdamisega“ aega, ei jätnud ta jonn, vaid jooksis lõpuni ja tuli ajaga 47,1 kuuendaks. Hagen aga katkestas.

Esimese võistluspäeva teine peala — 3000 m — ajaks oli ilm pimenenud ning võistlusrada valgustati suurte prožektoritega. Kraadiklaas oli lange-

Momendi kaks parimat jää-Nurmit — lätlane A. Berzinš ja norralane H. Haraldsen — pärast võistluste lõppu Riias, kus seks korraks norralane oli võidukam

nud juba -22° -ni, kuid pealtvaatajate arv oli tõusnud 4000 ümber.

See ala kujunes nauditavaks sõitjate erinevate stiilide tõttu. Norralased uisutasid rahulikult kuni viimaste meetriteni. Nende tehnika on viimistletud, sujuv ja silmale nauding vaadata.

Teised sõitjad enam-vähem aimasid järele norralasi, peale ameeriklase. 197 sm pikkune jänki kasutas oma rada täielikult keha elastiliseks kõigutamiseks. Ta omab head kiirust, kuid ainult distantsidel 500—1500 m. 3000 m-is jooksis ta aga kõrvuti 1500 m maailmarekordimehe M. Staksrudiga. Nende vahel kujuneb publikut kaasakiskuv duell. Ameeriklane püsis norralasel tihedalt kannul ja näis, et lõputulemus võib kujuneda tasavägiseks. Viimasel ringil norralane lisas kiirust. Rahvas ergutas ameeriklast, kes pingutus viimseni, kuid meeter-meetrilt rebenes vahemaa ning Staksrud saavutas peagu 5-sekundilise edu. Tulemusega 5.08,6 jäi aga Staksrud sel distantsil neljandaks, ameeriklane seitsmendaks.

Parima tulemuse saavutas H. Haraldsen, kes 5.03,7-ga lõi Berzinšit 3,1 sekundiga. Nii suur vahe viis Haraldseni punktide kogusummas esimesel päeval juhtima Berzinši ees, kuigi Haraldsen oli 500 m-is jäänud neljandaks.

Võistlusõhtu lõpul oli ilm muutunud külmaks, nii et võistlejadki külmetasid käsi. Mitmel mehel tuli neid pärast 3000 m finišit kaua hõõruda.

Teine võistluspäev algas tugeva lumesajuga, mille ainsaks heaks omaduseks oli, et ta oli kraadiklaasi viinud -15° C. Kuid mitte ilma pehmenemine, vaid rohkem usk näha oma ebajumala võitu norralaste üle oli pealtvaatajate arvu tõstnud 8000-le.

Kui 1500 m-is sõitsid neljandas paaris A. Berzinš ja G. Wallace, siis oli pinge nii suur, millega on võrreldav meeleolu Eesti-Läti jalgpallimaavõistlustel. Rahva ergutuskisa saatel juhtis 10-meetrilise edumaaga veel kuni viimse kurvini Berzinš. Siis alles algas kalifornlase triumf. Meeter-meetrilt lähenes ta lätlasele, lüües viimast lõpul 15 sm-ga... Ajad 2.25,1 ja 2.25,2 tähendasid 3. ja 4. kohta.

Kuuendas paaris kohtusid H. Engnestangen ja H. Haraldsen. See oli nauditav sõit, eriti oma rahuikkuse ja toreda kurvitehnika poolest. Raske oli enustada võitjat. See selgus viimasel sirgel, kus Haraldseni lõppspurt oli võimsam. Ajad 2.24,2 ja 2.24,8 tähendasid kaht esikohta.

Sellega olid Berzinši väljavaated üldvõitjaks tulekuks tugevasti langenud, sest oli ette teada Haraldseni paremus pikemates maades.

Erinevaid stardiseisanõuid: vasakul lätlane A. Berzinš nn. saksa stiilis, paremal norralane H. Engnestangen tüübilises põhjamaade seisanõus

Sellial kui veteran A. Rumba, kelle 30-a. sporditegevuse juubelina võistlused olid korraldatud, sõitis senioride klassis 3000 m, arutas publik koksi ahjude juures elavalt, kas Berzinš suudab tulla võitjaks. Kainelt arvutades oli kõigile selge, et väljavaated selleks puuduvad, kuid lätlased on juba seda laadi, et nad ei kaota lootust viimse minutini. Võibolla juhtub midagi?! — trööstiti üksteist.

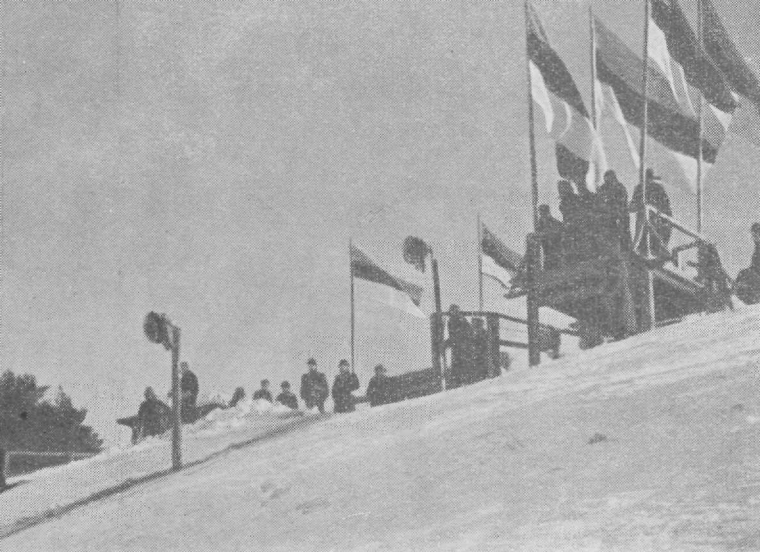
Kuuendas paaris sõitsidki mõlemad paarivaalid koos. Ei juhtunud aga midagi. Haraldsen võitis 5000 m ajaga 8.49,6, kuna Berzinši ajaks märgiti 8.50,3. Ainsaks lohutuseks lätlastele oli, et sellel distantsil tuli kolmandaks nende tulevikumees A. Tabaks, lüües rootslast E. Janssoni.

Üldvõitjana H. Haraldsen saavutas 196,444 p., kuna A. Berzinšil oli 196,863 p. Järgnesid: 3. M. Engnestangen 198,087, 4. G. Wallace 199,114, 5. M. Staksrud 203,020 p. j. t. Norralane Staksrud oleks omapooltki võinud Berzinšile peavalu valmistada, kui teda poleks 500 m tabanud õnnetus.

Olgi juttu lätlaste treeneriga. Aastat 3—4 tagasi olnud Lätis ainult kümme-kond kiiruisutajat, nüüd on neid poolteistsada, kaasa arvamata noorukesed. Rahvusvaheliste võistlusradadega väljakuid on Riias nüüd neli. Nii on ASK jäästaadioni uisuraja pikkus peagu võrdne Tallinna staadioni ringraja pikkusele. Norrast on ostetud 50 paari uiske koos saabastega ja neid antakse edasijõudnud noortele tasuta kasutada. Parematele meestele, eesotsas A. Berzinšiga, on võimaldatud sagedane viibimine Norras, kus on võimalik end järjest täiendada.

Alfons Berzinš on praegu Läti kuulsaim sportlane. Huvitav on märkida selle mehe tõusu. 1933. a. startis ta esmakordselt noorte võistlustel, tulles meistriks. Tema parimad margid olid siis: 500 m — 51,1; 1500 m — 2.46,2; 3000 m — 5.43,8; 5000 m — 10.04,0. Nüüd on aga tema margid lähedased maailmarekordile: 500 m — 42,9; 1500 m — 2.16,4; 5000 m — 8.32,1; 10.000 m 17.47,2.

Kiiruisutamine on Lätis tõusnud praegu rahvusspordiks ja omab suure populaarsuse. Ega's vastasel korral koguneks 20° pakase puhul kiiruisutamise võistlustele rohkem pealtvaatajaid kui Eestis jalgpallimaavõistlustele.

Suusaspordi päevaprobleeme

Suur kaotus Eesti-Läti suusatamisemaavõistlusel oli üllatuseks ka kõige pessimistlikumale ennustajale. Kuigi vastaste alahindamine spordis pahatihti on toonud kaasa suuri pettumusi, oli siingi järjekordselt siiski tehtud viga. Moraalselt oli meil selleks ka tõesti põhjust, kuna oleme lätlasi järjekindlalt Salpausselä suusamängudel võitnud. Viimati tuli sellega hiilgavalt toime Eesti esindusmeeskond maailmameistri võistlustel Lahtis. Üle 10-minutilise eduga võideti 4×10 km-is Läti teatemeeskonda, individuaalaladel olid lõunanaabrid järjestuses kaugel tagapool. Suusahüpetes lätlaste esindaja (Brodellis) loobus kaasavõistlemisest — arvasime, et pelgab suurt mäge!!

2 aastat on lühike aeg, kuid lätlaste küllalt pikk, et jõuda meeste võimeid tõsta näidatud tulemusteni. Samad mehed, kellede võitmine meil siiani olnud naljamäng, näitasid haruldast suusatamisoskust ja sisukust, võites eranditult meie paremaid, välja arvatud V. Kaaristo. Sama Brodelis, keda arvasime pelgavat Lahti suusamäge, on krüvinud Läti rekordi mäehüpetes 50 meetrini. Kui kaunit ja stiilselt see noor andekas suusahüppaja sooritab suusalende, selles võis veenduda meie suusaspordilaskond Eesti Suusapäevadel.

Vanasõna lausub: „Raha paneb rattad käima!“ Ka Lätis on asja peamiseks nihutajaks olnud just raha. Asja on edukalt juhtinud ja korraldanud Läti talispordiliidu tugev suusasektsioon, kelle käsutuses on suuri summasid, mis tulevad riigi eelarve korras. Paistab nii, et rahaküsimus meie lõunanaabri sportlike ürituste teostamise üldse raskusi ei tekita. Ilmselt väljendus see vastuses, kui küsisime, kust saadakse raha, millega kavatakse ehitada Siguldasse suur 70-meetriline hüppemägi: riik annab!

Kui ikkagi võimaldatakse meestele 2×10-päevane treeningulaager, paremad suusahüppajad saadetakse juba aastaid jälgima suurvõistlusi, varustuse muretsemisel aidatakse aineliselt kaasa — tagajärjed peavad tulema — ja ongi tulnud.

Esmakordne maavõistlus suusatamises ja see kaotada Lätile, — loomulikult oli see veidi kibedaks pilliks pärast optimistlikke ennustusi.

Kõik see ei tohi aga kuidagi viia arvamisele, et Läti on jõudnud kättesaamatusse kaugusesse ja oleme juba tulevaks aastaks valmis vastu võtma uut kaotust. Kuid ikkagi tohiks see olla väikeseks õpetuseks meile, kuidas edaspidi vältida sarnaseid ebameeldivusi.

Kahtlemata on laiemale hulgale teadmata rida suuri põhjusi, miks kaotus nii suureks kujunes, seda

eriti just murdmaasõidu osas. Siinkohal seda teha oleks aga väär, kuna see puudutab suuresti asjaosalisi üksi, ja võime olla kindlad, et tulevikus sarnast ei kordu. Mäehüpetes kaasaraäkimine lätlastele oleks täiesti mõttetus. Igaüks, kes näeb Sigulda suurt hüppemäge ja sealtpärasid Läti edustajaid, leiab, et Eesti poisid on siiski vahvad.

Mida võtta ette? Esmajoones peame leidma võimaluse koondada vähemalt kord aastas oma eliitsuusatajad kas Otepäele või Viljandi, et täiendada nende tehnilist oskust peamiselt just mäkketõusus ja laskumises. Kuigi mõnelt poolt on hakatud eitamata treeningulaagri väärtust enne suuremaid jõukatsumisi, leian selle suusapurdis olevat hädavajalise. Suusatamine väga kuluka alana nõuab ka suuri kulutusi sportlastelt. Meie paremik peaaegu eranditult kuulub väikepalgaliste hulka, mispärast ka puudub võimalus korraliku varustuse muretsemiseks. Suusaspordi hooldav liit peaks kahtlemata ka siin kaasa aitama.

Suurema ja korralikuma hüppemäe vajadust on mõnelt poolt juba aastaid rõhutatud. Isegi projektid on valmis, maa olemas, kuid kaugemale pole jõutud nii tavalisel põhjendusel: puudub raha... Puudub õigus arvustamiseks, kuid kaldun arvama, et kui ürituse väärtusest oleks täit arusaamist, oleks leitud võimalus ka sellesse ettevõttesse tagasihoidliku summa investeerimiseks. Miks meie edustajail Lahtis täielikult ebaõnnestus, samuti Lätis? Puudub korralik, suurem mägi suusahüpete õppimiseks ja harjutamiseks. Oleks asjata lisada kommentaare, et Läti omab ligi 10 korralikku hüppemäge, rääkimata Soomest, kus mägede arv ulatub kaugelt üle 200.

Tihti on rõhutatud ja põhjendatud, et meil puuduvad mäed, kuhu ehitada hüppemägi. Tallinnas käis eelmisel talvel Soome asjatundja suusahüppemägede alal, Armas Palmros, kes kiitis väga heaks Mustamäe nõlvaku 60-meetrilise mäe ehitamiseks. Viljandi, Otepää ja Haanja annavad selleks veel paremaid võimalusi.

Hüpped suusaspordis ainsa alana suudavad kõita publikut suuremal määral, nii et võib rääkida juba tuludest. Kui meie talispordiliit saaks püstitada Mustamäele uue suurema suusahüppemäe, oleks kindlustatud sissetulek liidu aastase eelarve ulatuses.

Kahtlemata praegune raske aeg sunnib meid tahes-tahtmata loobuma mõttest juba eeloleval talvel anda meie noortele suusalenduritele lahedamaid võimalusi, kuid loodame selle täitumist kõige lähemas tulevikus.

Väikemägede ehitamise alal oli eelmisel sügisel nagu hoogtöö. Mägesid kerkis siia ja sinna nagu seeni. Kõigi ehituste lõpetamist takistas küll vara tulnud külm, kuid eeloleval sügisel tahaks näha sama hoogu. Eriti tahaks seda südamele panna Narva suusaspordi juhtidele. Seal on andekaid noori — andke neile võimalusi. 2 aastat on kavatud, usume kolmandal aastal õnnestumist.

Tagajärjed, mis tõi kaasa uute mägede ehitamine, on suuresti rõõmustavad. Nii näiteks Otepää suusahüppemäe avamisel julgus sooritada hüppeid ainult paar kohalikku sportlast. Nüüd, talve lõpul, sõna tõelises mõttes mägi kihab poistest. Kõik para-

Erna Käppa:

Mõningaid vastumärkmeid

E. Spordilehe läinud kuu numbris avaldasime artikli „Eesti Mängudest distantseeritult“, milles A. Kalamees avaldas oma arvamusi, meeolusid ja kriitikat 2. Eesti Mängude kui ka selle kava kohta. Kuna E. Spordileht juba nim. kirjutuse avaldamisel märkis, et Eesti Mängud on suurüritus, mille edaspidiseks veel paremaks korraldamiseks on soovitatav ära kuulda kõik mõistlikud arvustused, siis anname alljärgnevalt meeleldi ruumi ka prl. Erna Käppa artiklile, seda enam, et see aitab mõnd küsimust veelgi paremini sõeluda.

1.

VASTUSEKS A. Kalamehe artiklile „Eesti Mängudest distantseeritult“ pean möönma, et olen kasutanud tütarlaste kavas kaht liiki käteliigutusi — sirgjoonelisi ja lainelisi. Kuna Eesti naisvõimlemine on mõjustatud Põhja- ja Lääne-Euroopa poolt, siis tuleb meil paratamatult ette nii sirgjoonelisi kui ka lainelisi liigutusi ja mõlemaga võib saavutada ulatusiikkust ja stiilipuhtust. Kui oleme juba jõudnud arvamisele, et meie keha läbitöötamiseks vajame lainelisi liigutusi, miks ei vajaks meie neid siis käte läbitöötamiseks?

On ekslik arvata, et kui harjutusterada ei ole sirgjooneline, siis tal puudub rühti vormiv mõju ja füsioloogiline väärtus, nagu seda võime näha tütarlaste kavas harjutustes II ja VI. Kava koostamisel olen jäänud tunnikava piiridesse ja ükski harjutusliik ei ole välja jäänud. Samuti olen silmas pidanud, et tütarlaste kava, võrreldes eelmiste üleriigiliste pidude kavadega, on tehniliselt järjest rasku-

jad 10—15-aastased põngerjad. Tase on „rahvusvaheline“. Sooritas ju noor Otepää 12-aastane koolipoiss Vesterstein niisama kauneid ja pikki hüppeid kui Leedu esindaja Baltimaade üliõpilaskondade suusavõistlustel.

Sama rada areneb ka Viljandi noorus. Öhtuti on tegemist, et hoida korda selles poiste hulgas, kes ei tunne väsimust ega tühimust ikka jälle uuesti ronida märke ja jälle püüda sooritada pikemat ja kaunimat hüpet sõbrast.

On veel palju olulisi tõiku, mis vajaksid lahendust, et meie suur spordiala — suusatamine — võiks veelgi suuremas ulatuses täita oma ülesannet. Tahaksin siinjuures ainult rõhutada, et meil puuduvad peaaegu täielikult määrused, millele saaks tugeneda võistluste korraldamises, ja millela ei saa kujutada võistlusi. Samuti puuduvad meil asjatundlikud kohtunikud ja seda just eriti hüpete alal. Tarvis oleks kohtunike-kogu. Samuti ei suuda spordikeskliit rahuldada kõiki soove erialaõpetajate nõudmisel. Vajalik oleks luua suusaspordi instruktorite kogu, kes tarviduse korral saadaks oma liikmeid keskustesse. Meil puuduvad samuti protokollblanketid hüpete alal jne.

See kõik vajab lahendamist. Loodame, et möödud lumerohke ja sportlikust seisukohast õnnestunud talv sunnib kiirustama lünkade kõrvaldamist, mis pidurdavalt mõjustavad meie rahvussporti.

A. PEEPRE.

seit tõusnud. Üldiselt leiti, et kava oli liigagi raske. Seetõttu ei saa olla juttugi aja raiskamisest ja harjutuste väikesest mõjust. Vastupidi: kolleegid on korduvalt rõhutanud kava mõju õpilaste kehalisele arenemisele oma tõhususe ja mitmekülgusega. Harjutuste mõju võis jälgida töö algusest töö lõpetamiseni.

Kui tütarlaste kava on ainult rahuldavalt täidetud, nagu seda leiab A. Kalamees, oleme siiski võimlemises astunud suure sammu edasi, arvestades kava nõudlikkusega. Kas tütarlaste ja poiste kavasid kõrvaltades on õige leida, et poiste kava vastas sisuliselt nõuetele, aga tütarlastel mitte, kuna ometigi poistel puudus esinemisel jõuharjutus?

Kui võetakse valikrühma kavasse balletipoose ja -hüppeid, ega sellepärast saa veel nimetada võimlemiskava kunstipäraseks.

Oles nõudlikud nii sisuliselt kui täitmiselt tütarlaste mass-esinemise suhtes, kuidas ei peaks meie olema nõudlikud valikrühma kava ja täitmise suhtes? Seda enam, et meie kavatsesime sellega esineda välismaal. Kuna Eestis on suudetud viia naisvõimlemine lühikese ajaga võrdlemisi kõrgele tasemele, siis pole mõtet vabandada Eesti esinemiskava sellega, et Helsingi pidustustel esineti ka eripalgeliste kavadega ja et meil pole tähtis arvestada rahvusvahelise arvamusega.

Mul on siiski heameel, et tütarlapsed suutsid täita oma ülesande hästi ja et nad leidsid tunnustust pealtvaatajatelt ja ajakirjanduselt. Mainida võiksin veel, et esinedes välismaal sama kavaga, said harjutused nii sisuliselt kui täitmiselt suure poolehoidu osaliseks.

Ka A. Kalamees oli kava sisulisest väärtusest möödunud aastal teissugusel arvamisel. Ei tohiks ju siis distantseeritult arvustades kava sisuline väärtus väheneda. A. Kalamees korduvalt kõneleb Eesti võimlemise stiilist ja stiili puhtusest, aga üheski kohas pole selgitatud, mida mõtleb A. Kalamees stiili all ja millist stiili ta taotleb?

2.

KAHJUKS ei saa ma vaikides mööda minna täiesti valedest andmetest Soome naisvõimlemise „üldtunnustatud stiili kohta.“ A. Kalamees ütleb: „Nende mentaliteedile on ta kohane see karge ja sirgjooneline naisvõimlemine.“

Agas sellist võimlemist pole enam Soomes juba aastaid olemaski, mida võisime ka näha möödunud võimlemisepidustustel. Lääne-Euroopa on haaranud soomlasi veel tugevamini kui meid, eestlasi, ja nemad on veel suuremas otsimisajajärgus kui meie. Seetõttu oli ka pidustustel palju igasuguseid esinemisi, kus mõnikord oli tugevasti esile kerkinud ka tantuline joon.

Samuti ei vasta tõele, et Elli Björkstén on koonandanud ühe mütsi alla kõik Soome võimlemisõpetajad. Ikka ja alati on olnud kaks voolu: soome võimlemisõpetajad omaette ja rootsi omad omaette, kusjuures viimastel pidustustel olid rootslased, tänu Elli Björksténile, sirgjoonelise voolu pooldajad. Soomlased seevastu, alates aastast 1930, sattusid tugevasti Lääne-Euroopa mõju alla, mille voolu edasiandjateks ja pooldajateks olid Hilma Jalkanen, Elna Tamminen, Helvi Salminen ja teised.

Meie kirjutuse autor H. Saarne (vasakul) esindajana ja mängijana Riias peetud maavõistlusel vahetas Lätii esindaja A. Jurģensiga mälestusesemeid

H. Saarne:

Jäähoki taseme tõusust ja muredest

Meie jäähoki arengu pidev jälgimine selgitab, et selle tase on aast-aastalt tõusnud suure järjekindlusega. Kuid mitte aast-aastalt, vaid isegi peagu igaal aastal matš-matšilt on mindud paremaks. Nii oli ka tänavusel talvel. Alul sai meie rahvusmeeskond, esinedes v. s. Spordi värvides, Riias võrdlemisi suurte kaotuste — 0:6 ja 0:3 — osaliseks, kuid nendele järgnesid võidud Leedu rahvusmeeskonna ning Kaunase ja Vilniuse linnameeskondade üle, kuni lõpupunkti hooajale pani äärmiselt napp alistumine Lätile teisel maavõistlusel, pealegi veel Riias.

Harjunud küll kiruma lätlasi, peame jäähokis neile au andma. Tänu kokkupuudetele lätlastega oleme palju õppinud. Eriti võiks seejuures rõhutada v. s. Spordi võistlusreisi Riiga, mis hoolimata kaotustest andis meile palju. Õppisime, kuidas tuleb vastaseid hoida ja takistada. Katsetada võisime seda leedulaste ja lõpuks lätlaste endi kallal. Pealeselle andis kogemusi sagedane võistlemine. Kui edaspidigi tahame taset tõsta, siis olgu esimesteks eeltingimusteks: 1) võimalikult sagedasem võistlemine, ja 2) rohkem spetsiaaltreeningut. Peab rõhutama, et isu mängimiseks on meie kandvamatel jäähokimeestel suur. Illustreerivaks näiteks isu tõusmise kohta on seegi, et Sport ja Kalev sooritasid hooaja viimase matši koguni 15. märtsil, kuigi maavõistluste ja meistrivõistluste hooaeg oli möödas ja kuigi Sport riskis meistriloorberite määrimisega. Nii pikale ulatuvat jäähoki hooaega pole meil varem olnud. Isu on vahest suurendanud seegi, et oleme suutnud rahvusvahelisi võite pühitseda ja kaotustegi korral hästi mängida.

Võttes vaatlusklaasi alla tänavuse hooaja oleks kõigepealt märkida maavõistlusi ja linnavõistlusi. Nende bilanss on järgmine:

Maavõistlused:

1. Eesti-Leedu Kaunases . . .	2:1
2. Eesti-Läti Tallinnas . . .	0:4
3. Eesti-Leedu Tallinnas . . .	2:0
4. Eesti-Läti Riias	1:2

4 maavõistlust, 2 võitu, 2 kaotust 5:7

Linnavõistlused:

1. Tallinn-Vilnius Vilniuses .	1:0
2. Tartu-Riia Tartus	1:7
3. Tallinn-Kaunas Tallinnas .	1:0
4. Tallinn-Riia Riias	1:4

4 linnavõistlust, 2 võitu, 2 kaotust 4:11

Võitude-kaotuste bilanss on seega tasakaalus, üksnes väravatesuhe on passiivne. Kuid kõike head ei saagi korraga nõuda.

Kui hinnata peetud maa- ja linnavõistlusi, siis minu hindamisel esinesid eestlased kõige paremini Riias peetud maavõistlusel. See oli tehniliselt ja ka võistlusmomentidelt parimini sooritatud partii kõigi aegade kohta, nii kaua kui eestlased üldse on jääl ketast taga ajanud. Nimetatud maavõistlusel löödi igal kolmandikajal üks värav, kusjuures Eesti oma värava saavutas teisel kolmandikul. Peab üldse imestama, kuidas võis eestlastel lätlaste vastu mängides nimetatud teisel kolmandikajal tekkida nii

palju väraavaloomise võimalusi kui neid tegelikult oli. „Surmkindlaid“ väraavavõimalusi oli viis. Isegi lätlased vangutasid pärast maavõistlust pead ja lausisid, et nad olnud hirmul kaotuse kartuses. Pean ütleva, et see kurioosum polnud kuigi kaugel, kus oleksime lätlasi võitnud nende endi kodus. Õnnestunuks viiest „surmkindlast“ võimalusest ühe asemel 2 või 3, mine tea, milliseks oleks siis kujunenud mängu lõpp ja maavõistluse tulemus!

Võistlusmomentide järgi meil igatahes oli võimalus võita. Nüüdki tuli kaotus alles lõpusekunditel ja seegi juhuslikult väraavast. Tegelik tulemus jäänuks väga kergesti viigiks 1:1. Tagantjärele mõtlema hakates, ei tea praegugi öelda, kuidas kujunuks olukord edasi siis, kui normaalaeg olekski lõppenud viigiga. Puudus eelkõikulepe, kas vastavalt määrusile oleksime matši jatkanud lätlaste nõudmise puhul lisaajaga või -aegadega või oleksime lugenud oma „missiooni“ sooritatuks ja lahkunud väljakult. Edaspidiseks peame kõigi oma maavõistluste vastastega sõlmima kokkuleppe edasitalitamise kohta viikide puhul. Kaldun selle poole, et maavõistlust võib lisa- aega andmata lõpetada viigiga.

Peetud rahvusvaheliste võistluste kohta oleks üldisemalt märkida, et meie jäähokimehed on kõik oma tänavused paremad partiid sooritanud välismaal. See tähendab, et kodumaine vaatajaskond pole meie parimaid esinemisi üldse näinud, nii et tal võib olla koguni väärarvamus meie mängutubliduse kohta. Näiteks Eesti-Leedu maavõistlus Tallinnas oli hoolimata võidust eestlaste nõrgim mäng kogu hooaja kohta. Peale kirjeldatud maavõistluse Riias oli heast klassis ka Kaunases peetud maavõistlus ning linnavõistlus Vilniusega. Eriti viimane oli tore partii. Vilniuse lased tahtsid igal juhul näidata, et mängivad paremini kui eelmisel päeval maavõistluse kaotanud Leedu rahvusmeeskond, mille koosseisu kuulusid küll nemadki. Vilniuse meeskond pingutas end nahast välja, kuid mida paremini mängisid nemad, seda paremaks muutusid ka eestlased. Üldse peab märkima, et eestlased on seda paremini mänginud, mida tublim on olnud vastaste mäng. Tallinn-Vilniuse linnavõistluse üheks kurvaks tulemuseks eestlaste rõõmutavava võidu kõrval oli, et kaks Vilniuse meest said niivõrd raskesti vigastada, et viidi haiglasse. See tõttu sõitis Leedu rahvusmeeskond teiseks maavõistluseks Tallinna ilma Vilniuse mängijateta ja seega nõrgendatud koosseisus, sest Vilniuse edurivi, mille tsentriks oli end. Poola rahvusmängija, oli tunduvalt parem ja läbimurdam kui Kaunase edurivid.

On juba kulunud lause, et kaotuste varal õpitakse võitma. Kui meenutada varemaid aegu, siis oli meile suurimaks õppetunniks 1:9-kaotus läinud

Eesti rahvusmeeskond, kellel tänavu oli võrdlemisi õnnestunud hooaeg. Foto on tehtud Riias

aasta talvel Helsingis Soomele. Meie olime muutunud niivõrd ülbeks, et läksime soomlasi võitma, nagu peaks võit tulema iseendast. Forvardid peagu kordagi ei tõmbunud õigeaegselt tagasi ja kolm soomlast kahe eestlase vastu saavutasid alati edu. Nüüd oleme aga targemad ning oskame oma väraavat kaitsta, mis on ühtlasi edukuse pandiks.

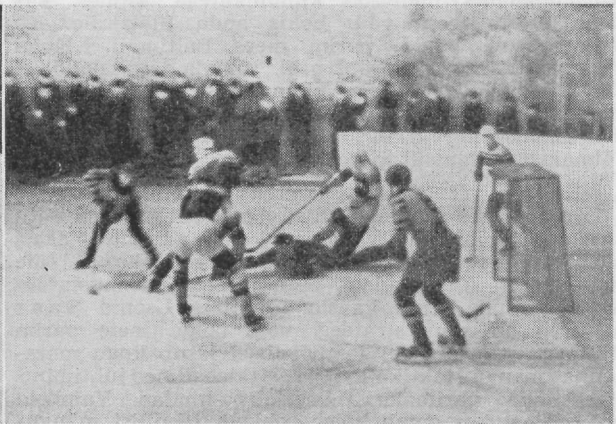
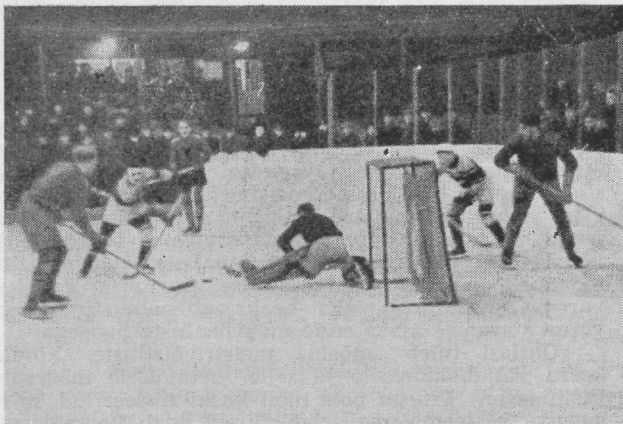
Tänavustega kokku on eestlased pidanud seitse jäähoki-maavõistlust, millest soomlastele on kaotanud üks maavõistlus rohkem kui võitude kõrval leedulaste üle on kaotatud lätlastele. Täielik loetelu on järgmine:

1937	Eesti-Soome	Helsingis	1:2
1938	Eesti-Soome	Tallinnas	2:1
1939	Eesti-Soome	Helsingis	1:9
1940	Eesti-Leedu	Kaunases	2:1
1940	Eesti-Läti	Tallinnas	0:4
1940	Eesti-Leedu	Tallinnas	2:0
1940	Eesti-Läti	Riias	1:2

7 maavõistlust 3 võitu 4 kaotust 9:19

Eesti suurimaks väraavakütiks maavõistlustel on seni Vambola Möldre, kes esimesel võidul Leedu üle saavutas mõlemad väraavad. Igaüks ühe väraava on löönud kronoloogilises järjestuses H. Uukkivi, R. Paulson, H. Saarne, E. Kree, E. Sillak, H. Saavo ja R. Sillak.

Järgmistele aastatele võime julgesti vastu astuda. Loodetavasti avaneb uuesti piir ka Soomega. Eriti just tänavuste maavõistluste najal võib öelda, et Soomega suudaksime mängida vähemalt tasavägiselt. Soome omakorda ei kaota kuigi suurelt Rootsile, kellel on aga hea rahvusvaheline nimi. Säärase

Põnevaid momente mõlemalt Tallinnas peetud jäähoki-maavõistluselt: vasakul eestlased ründamas Läti väraavat ja paremal leedulased aiakil Eesti väraava all

Üheltki pühadelaualt ärgu puudugu

T. ULAS^e

vorsfitööstuse maitsvad tooted

Tööstus: Tallinnas, Luteri 28, telef. 306-39

arvutamise kaudu jõuaksime lõpptulemusele, et meie jäähoki tase on juba tõusnud rahvusvahelisse klassi. Kui Euroopa sõda ei takistaks maailmavõistluste korraldamist, siis võiksime tõsisemalt kui kunagi varem mõelda osavõtule neist. Kahju, et sakslased peagu viimasel minutil loobusid Königsbergis kavatsatud turniiri korraldamisest, millest osavõtukutsed olid saadetud Eesti, Läti ja Leedu rahvusmeeskondadele, kes need ka rõõmuga vastu võtsid.

Meie maavõistluste-vastaste mänguvõimetest pajatades peab ütleva, et lätlased on väga kardetavad. Lähimurre on nendel väga hea, samuti pealeviskamine. Ka leedulased murravad hästi läbi, kuid nendel puudub lõpufiness, mispärast ongi arusaadav, et leedulased hoolimata heast mängust pole suutnud võita eestlasi. Tunnustust peab andma ka Läti kaitsjatele. Nad jälgivad ainult ketast ja teevad seejuures tugevat mängu, nii et nendest möödämängimine on raskemaid ülesandeid. Kokkumäng on nii lätlastel kui ka leedulastel tunduvalt parem kui meil. Selles suunas peame veel palju juure õppima. Sellepärast on praegu parem, et oleme kaotanud lätlastele. On vähimalt siht kokkumängu parandada, et siis uuesti katsetada lätlaste võitmist. Julgen ennustada, et see aeg polegi enam kaugel mägede taga, millal võiksime oma kontosse kanda esimese võidu Läti üle.

Kui räägime saavutatud võitudest ja tublidest kaotuspardiidestki, siis peame andma suurt tunnustust ka meie rahvusmeeskonna väravavahile Roman Plätzerile. Tema on olnud üheks meie võitude aluseks, sest mis oleks aidanud, kui meeskond mängib hästi, kuid väravavaht laseb ketta kergesti läbi. Kui jalgpallis meil on kummikätega Tipner, siis sama atestatsiooni võib hokis anda Plätzerile. Ka tema on omal alal parim mees Baltimail. Kuigi ka tema laseb vahel läbi n.-ü. rumalaid väravaid, ei saa seda kunagi pahaks panna, sest ükski mängija ei ole jumal ja pealegi on Plätzer ühe kerge värava läbilaskmise kõrval 10 surmkindlaina näinud värava-võimalust hiilgavalt pareerinud.

Kaitses oli tänavu suureks üllatuseks Edgar Jürgens, kes eelmisel talvel vigastuse ravimise tõttu kaasa ei mänginud. Ta ei kokku kunagi tagasi blokeerimisest, olgu vastaseks kes tahes. Täie õigusega on ajakirjandus teda nimetanud mustatöötegitjaks, kuna tema kaaslane kaitses Leonid Saar seevastu on suur strateeg, võib öelda meie parim strateeg, kelle õlgadel ja mõistusel lasub kogu meeskonna mängu taktikaline ja strateegiline juhtimine. Meeskonna parimaks mängijaks hindan Vambola Möldret, kes omab kõige rohkem tehnilist mänguoskust. Strateegina ta nii tugev ei ole, kuid forvarditel polegi vaja niipalju strateegiat kui tagameeskonnas kaitsepaaril. Ülejäänud rahvusmeeskonna

mängijad on enam-vähem võrdvõimelised vormi kõikumusega üles ja alla.

Kui andekspalutava edvistusena ka endast rääkida, siis on minu siht veel üks hooaeg kaasa mängida ning siis loobuda. Järgmisel aastal täitub mul 20 aastat jään mängimist, sest juba 10-aastase poisikesena mängisin kaasa koolimeeskonnas jääpalli ja aasta hiljem olin ühes Kalevi meeskonnas. Ka R. Sillak kavatses hokimängija karjääri lõpetada järgmisel talvel. Seks ajaks on noorte edurivi, kelle hankisin v. s. Spordile koolide meeskondadest, loodetavasti järele jõudnud ja kodunenud võistlusvaimuga, mida julgem on siis meil loobuda.

Noorte juurekasvu on üldiselt märgata, kuigi küpsev materjal pole füüsiliselt väga tugev. Kuid eks aastatega paraneb ka see külg.

Tänavused meistrivõistlused ei õnnestunud just kõige paremini, kuigi vastupidi mitmele varemale aastale saadi meistritiitli siiski välja mängida. Äpardusteks oli aga asjaolu, et Tartu ja Viljandi meeskonnad ei lõpetanud meistrivõistlusi. Kõigepealt lagunes ASK meeskond, teiseks Tartu Kalev ei sõitnud oma matšide sooritamiseks Tallinna. Ta seadis kategooriliseks nõudmiseks, et matšid korraldataks nädalavahetusel, kuid kõik nädalavahetused olid seotud teiste suurte üritustega jäähoki ja teistel talispordialadel, mispärast tartlaste nõuet ei saadud täita, ja kuna nad keeldusid nädala keskel Tallinna sõitmast, tuli lugeda nad kaotanuks.

Viljandis, kus eelmängudeks startis kolm meeskonda (seega isegi rohkem kui Tallinnas), nimelt Tulevik, Sakala ja VJK, sooritati eelmängud, kuid võitja keeldus samuti Tallinna sõitmast, tuues vabanduseks mitmesuguseid põhjusi. Mulle isiklikult näib, et viljandlastel puudus julgus tallinlastega mängimiseks, kuna häbeneti saada suuri kaotusi. See oli nende poolt väärsamm, sest, kõigepealt, kaotuste varal õpitakse võitma ja, teiseks, kust viljandlased üldse tahavad võtta õppust, kui pelgavad mängimast tallinlastega? Ka meie rahvusmeeskond on võtnud vastu kaotusi, kuid just nende varal ongi saavutatud praegune rahuldav mängutase.

Tartlaste ja viljandlaste eemalejäämisega otsustasid meistritiitli saatuse ainuüksi Sport ja Kalev. Nende vaheline matš andis võidu v. s. Spordile — 3:2. Meistermeeskonna koosseisu kuulusid: R. Saar; E. Jürgens-L. Saar; H. Saarne-R. Sillak-E.Sillak; H. Saavo-J. Saavo-B. Ruul.

V. s. Sporti tulebki praegu pidada meie parimaks meeskonnaks. Hea kaitsepaari kõrval on tal kaks võrdvõimelist vahetus-edurivi. Kalevil seevastu on teine edurivi, mis koosneb noorematest, tunduvalt nõrgem, ja kuna esimese edurivisse kuuluvatest E. Kree haiguse ja R. Paulson sõjaväe-sundteenistuse tõttu ei saanud kaasa mängida, tähendas see paremate šansside mängimist v. s. Spordi kätte.

Meistrivõistluste parem õnnestumine äpardus ka sellepärast, et nendega alustati võrdlemisi hilja ning ka siis tuli kaks nädalat oodata Viljandi parima meeskonna selgumist. Järgmisel aastal tuleb võtta sihiks varem alustamine meistrivõistlustega. Ei tarvitse viivitada meistrivõistluste alustamisega sellepärast, et hooaja lõpul tulevad soojamad ilmad. Tihti võivad nad aga minna niivõrd sumale, et võistluste pidamine või lõpetamine üldse nurjub. Teiseks: varem alustamine oleks heaks ettevalmistuseks ja vormi tõusmise ajaks enne maavõistluste hooaega.

Ühtlasi tuleb mõelda meistrivõistluste kindla korra väljatöötamisele ja selle asetamisele määruste raamidesse. Praegu pole meil kuski fikseeritud, misuguses süsteemis meistrivõistlused peab korraldama, vaid alati on korra määratud talispordiliidu juhatus. Kaldun selle poole, et meistrivõistlused korraldataks turniiri süsteemis, s. t. kõik mängiksid omavahel läbi,

kuid linnades peale Tallinna ja Tartu tuleb parima meeskonna selgitamiseks korraldada eelmängud.

Üldiselt on hokimeeskondade arv praegu liig väike. Tartus asendab järgmisel aastal ASK eemalejäämist kuuldavasti Raudla, mil puhul need ASK mängijad, kes ulaluse puudumisel Tartus registree-riti v. s. Spordi värvidesse, sellesse üle lähevad. See- ga oleks Tartus jälle kaks meeskonda. Tallinnas pole neid praegu rohkem, kuid vähemalt ühe meeskonna juureasutamine on hädavajalik. Kui suvatsetaks Tallinna koolide meeskondades veidi ringi vaadata, saaks komplekteerida veel üks võrdlemisi tugev meeskond.

Peamine küsimus meeskondade juuretekkimises Tallinnas on selles, missugune selts võtaks selle mure endale. On ju selge, et hokimeeskonna varus- tamine on võrdlemisi kallis lõbu, mis nõuab teatava kapitali investeerimist. Praegu tegutsevad meeskon- nad on suutnud heal järjel olla mängijate endi suure huvi ja kiinduvuse tõttu asjasse. Nad on varustuse otnud kas täiesti ise või on selts ainult osaliselt toetanud. Nii ostis v. s. Spordi meeskond läinud aastal varustuse Soomest nii, et selts lubas omalt poolt tasuda ainult poole kuludest. Peab ütleva, et meie hokimängijad on kõige puhtamad amatöörid, sest välisreiside puhul nad ei saa isegi päevarahasid ning raiskavad tööpäevi suvel saadava puhkuse arvel. Nuri- semist pole aga mingisugust, sest kõik suhtuvad ala harrastamise ideeliselt. Selles mõttes on suur erinevus näiteks jalgpalli- ja hokimängijate vahel, kuigi rida mehi on mõlema ala harrastajad. Saadakse aru, et hokis pole veel nii suuri kassasid, mis võimaldaksid tasu maksmist kaotatud tööpäevade eest ja mugavusi raudtee-sõitudel. Näiteks Eesti-Leedu maavõistluse puhul Tallinnas oli kassa ainult 200 kr. ümber, kuid kulud külalismseskonnaga peagu niisama suured kui näiteks jalgpallimaavõistluste puhul. Talispordiliit peab fakiir olema, kui ta siiski on suutnud kulud katta ja omadega mäele tulla.

Hoogu tänavusele tõusule jäähokis on annud ka Harjuoru liuväljaku kordaseadmine võistlusteks. Sel- les peab tänama ka liuväljaku alla kuuluva maa-ala hooldajat R. Masti, kellega sõlmiti leping väljaku kasutamise suhtes. Tänavu olid väljaku peremees- teks talispordiliit ja Kalevi iluuisutajate klubi ühiselt. Väljak oli avatud ka tavalise väljakuna noorsoole uisutamiseks. Minu arusaamist mööda tuleb järg- misel talvel väljak jätta üksnes treeningute ja võist- luste alla. Siis oleksid kulud sellega väiksemad — jäävad ära muusika ja kassade kulud avaliku liu- väljaku suhtes, pealegi on Kalevil selleks otstarbeks niikuinii suur väljak. Harjuoru väljak muutuks siis täiel määral võistlusväljakuks seltsidele ja koolinoor- soole. Selle kasutamise tasu tuleb viia miinimumini. Nii võtsime tänavugi koolidelt avalikkude võistluste korraldamise puhul õige väikest tasu — ainult 3 krooni, kinniste võistluste puhul veelgi vähem — ainult 1½ krooni.

Asja huvides oleks ka see, kui edaspidi oleks väljaku valdajaks ja peremeheks ainult üks, kellenä tuleb eelistada talispordiliitu. Siis kaoksid ka vaid- lused kulude suhtes kahe peremehe vahel. Veel õigem oleks, kui väljak läheks spordi keskliidu va- litseda samal eeskujul, nagu ta seda teeb Tallinna staadioniga. Talispordiliidul, kes näiteks jäähoki- maavõistluste puhul kannab niikuinii puudujääke, on raske juure maksa ka väljaku korrashoiule ja valitsemisele.

Meie sihiks jäähokis peaks olema temale suu- rema propaganda tegemine, et võistluste puhul oleks vaatajakond suurem, mis omalt poolt võimaldaks suu- remate kulude tegemist ala süvendamisele ja taseme tõstmisele. See olgu suureks ülesandeks alates uuest hooajast.

Üle aastate selja

Käesolevast numbrist alates pühendab Eesti Spordileht igakord ühe veeru Eesti kergejõustiku rekordide arengu avaldamisele. Ametlikult on Eesti rekorde hakatud kinnitama 1920. aastast, kusjuures on arvesse võetud ka enne seda saavutatud tippsaavutusi. Peale nende täiendame tabelit enne rekordide amet-liku nimekirja alustamist mitteametlikult peetud re- kordide nimekirjaga.

100 m			
		1.59,8	J. Villemson 1923
13,0	Kuusner	1910	1.59,4 J. Tiisväli 1927
12,9	G. Kiilim	1911	1.59,3 J. Tiisväli 1928
12,5	G. Kiilim	1911	1.58,8 J. Tiisväli 1930
12,0	G. Kiilim	1912	1.58,6 A. Jürlau 1933
11,8	E. Hiop	1912	1.57,9 K. Fatal 1934
11,7	Brignitz	1912	1.56,2 A. Jürlau 1934
	E. Hiop	1913	1.55,8 E. Veetõusme 1938
11,5	G. Kiilim	1914	
11,4	G. Kiilim	1914	
11,0	J. Villemson	1914	1000 m
	E. Labent	1928	2.44,3 J. Villemson 1915
	F. Kuus	1929	2.43,5 J. Villemson 1915
	R. Keskküll	1930	2.42,4 J. Villemson 1916
10,9	R. Toomsalu	1935	(2.41,1 J. Villemson 1917)
10,7	R. Toomsalu	1935	2.41,8 J. Villemson 1920
			2.40,6 J. Villemson 1921
			2.39,2 J. Villemson 1922
			2.37,6 J. Tiisväli 1928
25,8	G. Kiilim	1912	2.36,8 A. Jürlau 1934
24,9	G. Kiilim	1914	2.36,0 K. Fatal 1934
24,1	A. Normak	1916	2.34,0 F. Tungal 1937
	J. Villemson	1916	E. Veetõusme 1938
23,4	J. Villemson	1917	2.33,2 E. Veetõusme 1938
23,1	R. Keskküll	1925	
23,0	V. Rattus	1931	1500 m
22,9	R. Toomsalu	1933	5.00,0 Kuusner 1910
22,8	R. Toomsalu	1934	4.54,6 G. Kiilim 1911
22,7	R. Toomsalu	1934	4.54,0 G. Kiilim 1912
22,5	R. Toomsalu	1934	4.52,9 G. Kiilim 1912
22,3	R. Toomsalu	1935	4.45,2 G. Kiilim 1912
21,9	R. Toomsalu	1936	4.39,0 G. Kiilim 1913
			4.37,0 J. Villemson 1913
			4.36,9 J. Villemson 1913
			4.20,8 J. Villemson 1913
59,5	G. Kiilim	1911	4.16,0 J. Villemson 1914
55,5	G. Kiilim	1912	4.15,3 J. Villemson 1915
52,8	G. Kiilim	1913	4.15,2 J. Villemson 1915
(51,4	G. Kiilim	1913)	4.15,2 J. Villemson 1916
52,4	G. Kiilim	1914	4.13,4 J. Villemson 1916
52,3	J. Villemson	1917	4.12,9 J. Villemson 1917
52,2	E. Rahn	1925	4.11,0 J. Villemson 1917
51,1	E. Rahn	1926	4.10,6 F. Beldsinsky 1929
51,0	V. Korol	1929	4.10,2 F. Beldsinsky 1929
	J. Tiisväli	1930	M. Prost 1931
	V. Nesterov	1935	4.07,2 M. Prost 1931
50,3	V. Nesterov	1936	4.06,6 M. Prost 1931
	E. Nurk	1939	4.03,6 K. Fatal 1934
50,2	E. Nurk	1939	4.03,2 A. Jürlau 1934
			4.02,8 E. Prööm 1936
			4.01,8 E. Prööm 1937
			4.00,4 E. Prööm 1937
800 m			
2.14,4	G. Kiilim	1913	
(2.02,2	J. Villemson	1914)	2000 m
2.05,0	J. Villemson	1914	5.58,4 J. Villemson 1915
2.03,2	J. Villemson	1915	5.57,2 J. Villemson 1920
2.00,4	J. Villemson	1917	5.56,7 K. Laurisoo 1927
2.00,3	J. Villemson	1917	5.45,8 F. Beldsinsky 1929

KOKKOSURUTUD REEAD

● Jaapanlane Jiutsu Nan püstitas sulgkaalus tõstmises kolm uut maailmarekordi — kõik olümpia-kolmevõistluses. Ta surus 105 kg, rebis 102,5 ja tõukas 127,5 kg. See andis kogusummaks 335 kg, millist tulemust selles kaalus pole seni maailmas keegi saavutanud. Nimetatud jaapanlane on 150 sm pikk ja kaalub 59 kg.

● Uus mees on kuulitõukes lähenemas 17 m piiri rikkumisele. Selleks on 125 kg raskune hiiglane — ameeriklane Alfred Blozis (Blezis), kes New Yorgi Madison Square Gardenis peetud sisevõistlustel saavutas 16.94! Seega ainult 6 sm alla 17 meetrit. Tagajärg on sisevõistluste uus maailmarekord. Eurooplastele oli Blozis vähe tuntud, kuna keegi ei teadnud tähele panna läinud aasta maailmatabelis 12. kohal olevat meest. Siis oli tema parimaks tulemuseks 15.93.

● Tallinnas peetud Tallinn-Tukumsj linnavõistlusel lauatennisel Tallinn saavutas revanši 7:2 aasta alul 1:8 kaotatud linnavõistluse eest.

● Planickas, Jugoslaavias, peetud suusahüppevõistlustel mammutmäel saavutas sakslane Josef Bradl 101,5 m. Veel kaks sakslast said nim. võistlustel kätte 100 m, nimelt täpselt. Nendeks olid Berauer ja Mayr.

● Nõukogude Vene rekordi suusahüpetes püstitas Krasnojarskis peetud võistlustel Krel'ov, kelle tulemuseks oli 68 m.

● Hoolimata sõjast on Saksa juba nüüd sõlminud kokkuleppe Saksa-Itaalia järjekordse kergejõustiku-maavõistluse pidamiseks 3.—4. aug. Berliini olümpia-staadionil.

● Läinud aastal ei hüpanud ükski jaapanlane teivast kõrgemale kui 4 m. Sellega tulid toime ainult kolm nipporimeest — Maeda, Nakamura ja Morivaki.

● Kuigi ameeriklased on kergejõustikus loonud uusi stiile ja üldse annud suurt hoogu selle ala arengule, on huvitav märkida, et bambuskepp teivashüppes pole siiski nende leiutatud. Nii võime lugeda USA atleetika-aastaraamatus 1906 järgmist: „Ateena olümpia-võitja teivashüppes, prantslane Gonder, kasutas bambuskeppi, mille peenemast otsast kinni haarates saavutas ta kätte hea toe. Ka teised osavõtjad peale ameeriklaste kasutasid bambuskeppe. On siiski kahtlane, kas Ameerikas lubatakse tarvitusele võtta bambuskepid.“

● Jaapanist on sporditeated väga visad Euroopasse tulema. Nii kuuleme alles nüüd, et läinud aasta sügisel on Mandšukuoos peetud kergejõustiku-kolmikmaavõistlus Jaapani, Mandšukuo ja Põhja-Hiina vahel. Ülekaalukaks võitjaks oli muidugi Jaapan, kes saavutas kõik esikohad peale 1500 m, mille võitis mandšukuolane Kin. Kaug-Idas on üldse palju Kin-nimelisi sportlasi. Nimetatud mandšukuolane Kin omab eesnimena Heno, jaapanlastest on tuntumateks sprinter Yuhtaku Kin ning kolmik-kaugushüppaja Gento Kin.

● Deutschlandhalles peetud raskekaalumatšil poksis oli Lazek „kilomeetri“ võrra parem Wallnerist, kuid kolme kohtuniku üksmeelne otsus oli: viik.

● Läti rekordikordne internatsionaal jalgpallis, keskpoolkaitsja ja muidki kohti mängiv Eriks Peterson's valmistas sensatsiooni sellega, et siirdus RFK-st US-i.

● Läti riiklik kergejõustiku treener Richards Dekšenieks on Soome punktidetabeli eeskujul koostanud samasuguse tabeli naiste kergejõustikule. Tabel ilmub praegu järgu kaupa „Sporta Pasaules“.

● Oma esimesel stardil Ameerikas Taisto Mäki võitis 3 miili ajaga 14.15,3.

● Argentiina kuulsama jalgpalliklubi River Plate'i sissetulek 34 meistrivõistluste matšist läinud hooajal oli 485.441 pesot, mis meie rahas tähendab ümmarguselt 350.000 krooni!

● Bulgaaria on teinud ettepaneku hakata korraldama Mitropa karikavõistluste eeskujul samasuguseid karikavõistlusi Bulgaaria, Jugoslaavia, Rumeenia ja Ungari rahvusmeeskondade vahel.

● Tšiili pealinna Santiago 400-a. juubeli puhul tänavu, kavatseb Tšiili korraldada seitsme riigi jalgpalliturniiri, millest peale tema enda võtaksid osa Uru-guai, Argentiina, Brasiilia, Peruu, Paraguai ja Euroopa maailmameister Itaalia.

● Läti raskejõustikuliidu uueks esimeheks on määratud P. A. Ruiga, kes omal ajal oli jalgpalliliidu esimees. Jääme ootama, kuidas esimeeste vahetus mõjub Eesti-Läti raskejõustiku suhetele, mis viimasel ajal olid kujunenud eriti sõbralikeks, tänu eestisõbralikule esimehele kol.-lt. A. Berzinšile.

● Rootsisis on võrsunud uus kiiruisutamise suurus Ake Seyffarti näol, kes urte Rootsi rekordidena saavutas 5000 m-is 8.32,5 ja 10000 m-is 18.16,2.

● Lätis valitsevat suur huvi kiiruisutamise vastu iseloomustab näiteks see, et Aluksnes, mis on umbes meie Valga suurune linn, viibis 3000 pealtvaatajat võistlustel, millel esinesid E. Bite, Tabaks, Andriksons j. t. Seega A. Berzinš puudus. Nim. võistluste parimaks tagajärjeks oli E. Bite aeg 44,6 500 m-is.

● Daugavpilsis peetud Läti meistrivõistlustel 50 km suusatamises tuli võitjaks Arvids P e c h a k o — 4.15.59,2.

● Torinos peeti Itaalia-Sveitsi maavõistlus jalgpallis, millel itaallased lootsid revanšeerida läinud hooajal saadud 1:3-kaotust. 60.000 pealtvaataja ees lõppes maavõistlus viigiga 1:1 (1:1), kusjuures algvärava lõi Sveits.

● Leningradi ujuja Meškov on 400 m rinnuli saavutanud ajaks 5.41,0, mis on parem sakslase A. Heina nimel olevast ametlikust maailmarekordist — 5.43,8.

● Läti korvpalli meistrivõistlused lõppesid ASK võitjaks tulekuga.

● Kõigi aegade maailmatabel tunnijooskus on järgmine:

1921	Nurmi, Soome	1928
19021	Bouin, Prantsuse	1914
18878	Watkins, Inglise	1899
18839	Bacon, Inglise	1897
18753	Zabala, Argentiina	1936
18741	Shrubb, Inglise	1904
18718	Czaplar, Ungari	1939
18651	Syring, Saksa	1937
18589	Bennet, Kanada	1863
18555	George, Inglise	1884
18548	H. Kolehmainen, Soome	1914
18518	Backman, Rootsi	1918
18448	Siefert, Daani	1936
18321	Kelen, Ungari	1935

Neist olid kõik inglased ja ainuke kanadalane elukutselised jooksjad.

● Maavõistluste järelepäeval võistlesid Läti ja Leedu korvpalli-rahvusmeeskonnad Tartus, kus lätlased võitsid 43:36 (22:20) ja leedulased kaotasid 24:37 (12:14).

● Jäähoki sõprusmatšidel kodumaal Sakala võitis Viljandis Tartu Kalevi 3:2 ja meistermeeskond Sport löi Tallinna Kalevit 4:2.

KUULSUSTE Galerii

Albert Hill

Neli meest on suutnud olümpiamängudel võita korraga 800 ja 1500 m jooksud. Nendeks on: Flack — 1896, Lightbody — 1904, Sheppard — 1908 ja Hill — 1920. Neist omab erilise ma hiilguse viimsena mainitu — inglane Albert G. Hill, kes kahekordse võiduga tuli toime 32 a. vanuses!

Paremaks võis A. G. Hilli pidada õieti pikemal distantsil, st. mailerina. Maailmasõja ajal olid parimate maileritena silma paistnud rootslane Zander ja jänki Joe Ray. Inglise saatsid aga Antverpeni olümpiamängudele kaks võrdlemisi vanas spordieas olevat mailerit — 32-aastase Hilli ja 34-aastase J. P. Baker'i, kelle ülesandeks oli 1500 m-is kaitsta Jacksoni Stokholmi-võitu. (Jackson sõitis Stokholmi olümpiamängudele oma kulul ja tuli üllatuslikult 1500 m võitjaks.) Finaalis Joe Ray juhtis kuni 1100 m-ni, siis alustas lõpuspurti Inglise vana traavlitapaar. Baker jooksis Hilliga rinnutsi peagu lõpuni, nii et Ray ei saanud neist kuidagi mööduda. Lõpu eel Ray koguni loobus pingutamast ja lonkis läbi finiši. Võitjaks tuli Hill — 4.01,8, teiseks Baker ja kolmandaks ameeriklane Shields.

Jooksurada oli pehme, vastasel korral võinuks aeg alla 4–5 sekundit võrra parem.

800 m-is tuli Hill võitjaks peagu 400-meetrilise lõpuspurdiga, saavutades ajaks 1.53,4. Temast 1½ m järel lõpetasid jooksu rinnutsi ameeriklane Eby ja 400 m olümpiavõitja, lõuna-aafriklane Rudd.

Järgmisel aastal Hill kattis Inglise meistrivõistlustel 1 miili 4.13,8-ga, olles siis 33-aastane. See tulemus näitas, et Hill oli tolle aja parim mailer maailmas. Ta oli suurte kogemustega jooksja, kes jooksutaktikas oli täiesti kodus ja suutis sellega igas olukorras võita. Oma kogemused õpetas ta edasi Douglas Lowe'le, kellest meil varem on olnud juttu.

Phil Edwards

Kanada üheks populaarseimaks kergesportlaseks on neeger Phil Edwards, kes Berliini mängudel oli Kanada kergejõustiklaste olümpiameeskonna kapte-

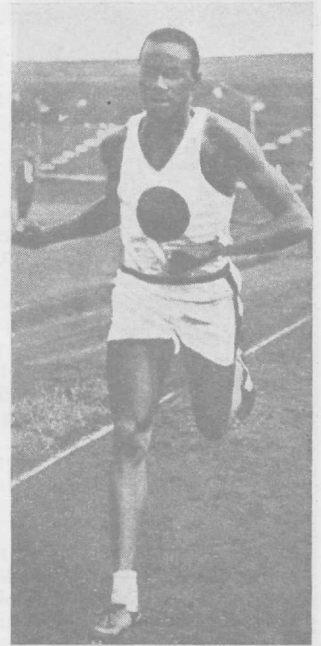
niks. Edwards on pärit Briti Uus-Guineast ja omab praegu doktori aukraadi. Polnud siiski ime, et Kanada meeskonna juhiks määrati mustanahaline. Seda põhjustasid Edwardi suured kogemused mitmel olümpia-astardil.

Esmakordselt startis ta Amsterdami olümpiamängudel, kus 800 m-is tuli neljandaks. Tollal oli ta nooruke ja kogemusteta, millega seletatigi seda, et ta jooksu algusest arendas säärase tempo, mille ohvriks langes ise. Ometigi võitis ta siis tolaeegseid värskest küpsenud maailmarekordimehi L. Hahn ja S. Martin'i. Pärast neid mängu kattis ta Dublinis 800 m 1.52,0-ga, mis oli ainult 1/5 sek. võrra nõrgem kui Lowe aeg Amsterdamis võitmisel.

Los Angelesi olümpiamängude 800 m-is polnud Edwards oma jooksutaktikas muutunud. Jälle asus ta võimsal tempol vedama, kattes esimesed 400 m 52,4-ga ja juhtides veel 100 m enne lõppu, siis möödusid temast inglase Hampson ja kanadalane Wilson. Inglise jooksis uue maailmarekordi (1.49,8), Wilson saavutas 1.50,0 ja Edwardsi aeg oli 1.51,2. Edwardsi vedamisel oli saavutatud suurepäraseid aegu. Kuna tänapäeval ollakse paremini teadlikud selles, et 800 m jooks on iseloomult lähemal rohkem 400 kui 1500 m-le, siis Edwardsi tempo arendamist ei saa pidada suureks veaks. Ainult ta ise pole suutnud oma tempole vastu pidada. Los Angelesis tuli Edward ka 1500 m-is pronksmedalile.

Berliini olümpiamängudel oli Edwards endine Edwards. Ta ei asunud küll kohe vedamisele, vaid püüdes esimese kolme jooksja seas, tegi seda ainult paiguti ja olude sunnil, kuid 600 m kohal oli ta võimsalt arendamas tempot, millele aga seegikord vastu ei pidanud ning jäi lõpul kolmandaks.

Nii on dr. Phil Edwards vastu pidanud kolmed mängud. Ainsaks kurbloomuseks jääb, et ta oma saavu-

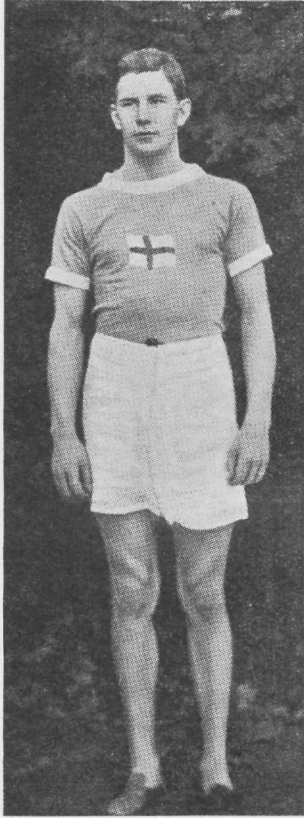

Parikas MAITSERIKKAD
PILDISTUSED
MEISTERFOTOGRAAFID
KUNINGA 1
ATELJEE AVATUD: KL. 9–5. PÜHAP. K. 11–2

tusi pole saanud kroonida rohkemaga kui pronksiga, kuid eks kolm pronksmedalit kaalu üles ühe juhusliku kuldmedali.

Ville Tuulos

Meheks, kes kümnekond aastat oli maailma parimaks kolmikhüppajaks, kuid kellel ei õnnestunud maailmarekordi enda nimele saada, oli soomlane Ville Tuulos. Esmakordselt ta tõmbas endale tähelepanu 1913. a., millal 18-aastase noormehena viis Soome rekordi 14.71-le. Edasi arenes ta järjekindlalt, kuni 1919. a. saavutas 15.30, millist tulemust maailm polnud näinud Ahearne'ide päevadest saadik.

Kui lähenesid Antwerpeni olümpiamängud, peeti endastmõistetavaks, et kuldmedali võidab Tuulos. Hüppekoht oli pehme, kuid Tuulos saavutas kohe esimesel hüppel 14.50,5. Rootslane Folke Jansson hüppas ainult 2 sm vähem. Lõpuvõistlused peeti kaks päeva hiljem!... Muutus kahtlaseks, kes võidab. Kui aga rootslane viimase hüppega polnud oma tulemust parandanud ja Tuulos sama hüppega tegi 14.50, siis alles oli võitja selgunud.

Oma sporditegevuse 10. juubeliaastal Tuulos hakkas eriti innukalt üritama maailmarekordi saamist enda nimele. See oli juba 1915. aastast püsinud 15.52,5-ga Dan Ahearne'i nimel. Vaasas hüppas Tuulos uueks Soome rekordiks 15.39 ja kordas sama tulemust Göteborgis. Järgmistel võistlustel — Boräsis — saavutas ta 15.48, kuid maailmarekordist puudus ikka veel 4,5 sm. Veel kord üritas ta Turus, hüppates 15.45, — maa-

ilmarekordi aga ei saanud. Tuli asetada lootus Pariisi olümpiamängudele 1924. Need kujunesid talle aga kolmikhüppe kuningakrooni loovutamiseks, seda väga draamatilises võistluses.

Finaali pääsis Tuulos viiendana, ilma et ta oleks hüpanud 15 m. Esimese finaalhüppega saavutas ta 15.37, millega surus enda argentiinlase Brunetto järel teiseks, millisele kohale ta jäi viimse hüppeni. Sel võitis ta toreda hoo, hüppesammud õnnestusid hästi ja ta oli ületanud 15½ m! Koguni 15.72. Viimaks ometi maailmarekord. Kuid ei! Kohtunikud uurivad hüppepakku ja avastavad, et ta on napilt üle astunud... Samuti viimse hüppega teeb austraallane Winter 15.52,5, korra täpselt maailmarekordi, tulles hämmastunud Brunetto ees võitjaks ja surudes Tuulosi koguni kolmandaks.

Euroopas Tuulos siiski veel ei leidnud endale ületajat ja nii sõitis ta Amsterdamis olümpiamängudele parima eurooplaseks, olnud vahepeal tuule toetusel hüpanud 15.58. Kuid ka Amsterdamis jäi Tuulos kolmandaks, kuigi esikoha saavutamiseks jaapanlasel Odal piisas 15.21-st.

Nii on Tuulos tulnud olümpiamängudel üks kord kuld- ja kaks korda pronksmedalile, jäänud oma spordi-

karjääri vältel eurooplastele võitmatuks, kuid maailmarekordi üritamine tal ei õnnestunud. Tema parimaks ametlikuks tulemuseks jäi 1923. a. hüpatuna 15.48, mis oli eurooparekordiks kuni läinud aastani.

Martin Sheridan

Selle mehana tutvustame viiekordset olümpiavõitjat, omaaegset maailmarekordimeest kettaheites ning peale kõige muu maailmaklassi kümnevõistlejat. Martin J. Sheridan'i spordikarjääri parimad aastad langesid käesoleva sajandi esimesele aastakümnele. Sündinud oli Iirimaal, kuid juba poisikesena sattunud Ameerikasse, kus kasvas võimsaks sportlaseks. Ta kaalus 79 kg ja oli 179 sm pikk.

Sheridan'i esimene kuulsusrikkam start toimus St. Louis' olümpiamängudel 1904, kus ta tuli kettaheite võitjaks. Seda tiitlit kaitses ta ka Ateena 1906 ja Londoni 1908 olümpiamängudel, kusjuures ta Londonis tuli koguni kaheksandeks olümpiavõitjaks kettaheites — antiik- ja vabas stiilis. Pealeselle ta tuli Ateenas ühtlasi kuulitõuke võitjaks. Esimese maailmarekordi kettaheites saavutas ta tegelikult Ateena mängudel 1906, kus heitis 41.46, kuid kuigi olid kehtima pandud uued määrused, mille järgi ketast hakati heitma ringist, polnud kustutatud varem maailmarekordid. 1909. a. sai Sheridan maailmarekordi siiski enda nimele — 44.10, ja see püsis sellisena 3 aastat. Vahepeal oli küll isa Järvinen Peterburis heitnud 44.30, kuid kaalulisel osutus ketas 2 g võrra kergemaks nõutavast raskusest. Teistelgi aladel saavutas Sheridan olümpiamedaleid, näiteks hoota hüpetes, mis seda rohkem tõestasid tema mitmekülg-

Ei tea, milliste tulemusteni oleks Sheridan küündinud kümnevõistluses, kui temaaegsed määrused oleksid vastanud tänapäeva omadele. Igal juhul oli ta omaaja parim mitmevõistleja ja õieti esimene suur mitmevõistleja. USA meistriks tuli ta kolm korda — 1905, 1907 ja 1909, püstitades ka uued USA rekordid. Kümnevõistluse kava oli jänkidel veidi erinev. Selle järgi olid Sheridan'i üksiktulemused USA rekordi püstitamisel 1909. a. järgmised:

100 jardi	10,6	raskusheide	9.13
kõrgus	1.70	kuul	13.13
½ miili käiku	3.50,6	vasar	38.36
teivas	3.28	kaugus	6.29
120 j. tõkkeid	17,2	1 miili jooks	5.50,0

Tegelikult on ta saavutanud veelgi paremaid tulemusi: hüpanud kõrgust 1.72,5, joosnud tõkkeid alla 17 sek., 1 miili katnud 5 min. lähedastelt, kuuli tõganud üle 14 m jne. Mitmel alal on tema üksiktulemused paremad Jim Thorpe'i vastavaist, teistel aladel peagu võrdsed. Kes teab, millise punktide kogusumma oleks Sheridan saavutanud, kui ta oleks sündinud veidi hiljem...

KUUST KUUSSE

Knokkiderikas võit Läti üle 8-st matšist ainult üks vältas normaalaja

EESTI-LÄTI POKSIMAAVÖISTLUS

Tallinnas, 21. veebr. 1940. a.

Kärbeskaal: J. Everts (E) — V. Caune (L) 3:0.

Kukk-kaal: P. Trusis (L) — H. Gutman (E) teh.

k.-o. 2. r.

Sulgkaal: K. Käbi (E) — K. Tregers (L) teh.

k.-o. 3. r.

Kergekaal: H. Kanepi (E) ja A. Knisise (L) matš tühistati.

Kergekeskkaal: R. Kariste (E) — K. Kleisbergs (L) k.-o. 2. r.

Keskkaal: B. Salong (E) — M. Fjodorovs (L) teh. k.-o. 3. r.

Poolraskekaal: A. Raadik (E) — H. Levensteins (L) k.-o. 2. r.

Raskekaal: M. Linnamägi (E) — V. Grinvalds (L) teh. k.-o. 2. r.

(A. A.) Eesti-Läti järjekordset poksimaavöistlust iseloomustab knokkide rohkus. Ainult üks matš kestis normaalaja lõpuni, kõik ülejäänud katkesid varem. Seejuures oli kergek. Eesti poksimaavöistluse ajaloos esmakordne juhtum, et mõlemad vastased saadeti üheaegselt ringist minema, ilma et emba-kumba oleks tunnistatud võitjaks: ühel purunes kulm, teisel otsaesine. Sisuliselt tähendas see viiki, kuid tegelikult on ükskõik, kas lõpptulemuseks on välja kuulutatud 6:1 või oleks kuulutatud 6½:1½ (viikideks kokkulepet ei olnud), sest punktide vahet see poleks muutnud.

Nagu eelpoolt selgus, võitis Eesti maavöistluse 6:1, ilma et oleks olnud erilist pingutamist. Tuleb imestada, et Läti ei suuda ega suuda omandada rahvusvahelist poksikooli. Peagu kõik lätlased moodustasid hea poksijatmaterjali, kuid juba algusest arenenud väärarada. Tahe võiduks on neil tugev, millest üksi aga ei piisa, kui tehnika lonkab. Kolmeks paremaks lätlaseks olid V. Caune, P. Trusis ja A. Knisise, kes oma kaasmaalastid olid tehniliselt üle. Neist esimest peeti enne maavöistlust lätlaste kindlaks punktimehiks, kuid J. Everts pääses round-roundilt kindlamalt mõjule ja Caune ei jatkunud lõpuni vastupidavust.

P. Trusis sai H. Gutmani üle nn. kulmuvõidu, kuid selletagi oleks töövõit läinud lätlasele. Peab märkima, et Gutman oli Eesti meeskonnas ebapuhtaim poksija. On läinud kaduma omal ajal tulevikulootuseks peetud mees. K. Käbil oli kõigest võitjatest raskem töö. Pärast teist roundi polnud tema ülekaal kuigi selgesti teenitud, kuid siis tabas ootamatult hästi, mis sundis P. Tregersi põlvili. Lätlane haaras nüüd oma mõlema käega Käbi käest, mida kordas igakord, kui oli pörandale vajumas. Lätlastest ringikohtuniku suure veana õnnestus tal nii pääseda puhtast knokist, kuid teh. knock-out järgnes siiski. Lühima ajaga sai võidu R. Kariste, kes kohe teise roundi alul saavutas puhta knoki. Maavöistluse parim matš oli keskkaalus B. Salongi ja M. Fjodorovski vahel. Eestlane poksis kogu oma taiplikkuse ja osalt ka trotsiga, et revanšeerida l. a. maavöistlusel samalt mehelt saadud vaieldavat 2:1-kaotust. Kolmandas roundis oli Salong saavutanud

knokivõidu, kui kohtunik tõstis tema käe üles enne lätlaste väljalugemist. Kõige kergem oli võitu kätte saada A. Raadikul, kelle vastasena Levensteinsil puudus julgus tõiseks matšiks. Teisel roundil sai Raadik mehe rusika otsa, mis lõppes puhta knokiga. Raskekaalus M. Linnamägi pidi leppima tehn. knokiga temast kasvult ja kaalult tunduvalt suurema V. Grinvaldsi vastu (moment sellest matšist on toodud kaanepildil).

Eesti II Suusapäevad Uusi meistreid suusatamises

(A. Pp.) II Eesti Talimängude asendajaina kavatsatud Eesti Suusapäevad viidi läbi 2. ja 3. märtsil Nõmme-Mustamäel. Eelmisest aastast alates oli ilmastik kimbutanud korraldajaid, põhjustades asjata kulutusi ettevalmistusel. Seekord õnnestusid päevad ilmastikuliselt suurepäraselt. Ulatusel kujunesid nad aga palju tagasihoidlikumaks eelmisest Talimängudest.

Mis mitmel alal puudu jäi (korraldus jne.) seda täitis kuhjaga päevade sportlik külg. Konkurents kõigil aladel oli vägagi tihe. Kui 18 km läks mõne erandiga peaaegu täielikult narvalaste saagiks, siis seda suurem oli üllatus Tall.-Harju prefektuuri meeskonna võit 4×10 km teatesuusatamises. Politseimeeskonnale kindlustas võidu äsja politsei teenistusse siirdunud Rakvere parimaid suusatajaid Leo Rätsep.

Kuigi kombineeritud suusatamine vääriks senisest palju enam harrastamist, esines ainult 5 võistlejat. Tuntumaist ei teinud mitmesuguseil põhjusil kaasa O. Tamm, O. Marnot, B. Saame ja A. Kiili.

Suusahüpetes oli osavõtjate arv suurim kui meie varematal võistlustel. Ka siin kujunes konkurents tihedaks, kuna noored, andekad hüppajad on järele jõudmas meie eliidile. Esimesed kolm kohta läks aga siiski veel vanade saagiks, peamiselt just hüpete kauguse ja korraliku varustuse arvel.

Suusapäevad tõid juure 3 uut meistrit: suusahüpetes O. Veldemani, 18 km kombineerit. suusat. A. Peepre ja 4×10 km teatesuusat. Tall.-Harju prefekt. meeskonna.

Selgumata on siiani veel meistrid 10 km algajatele ja 5 km-is naistel. Võib arvata, et talv jääb püsima veel mõneks ajaks, mis võimaldab meistrivõistluste kalendri täielikku täitmist.

9 tõstjat on ületanud olümpianormi

Tõstespordi tase tõuseb siiski

(A. A.) Kui läinud aastal meil alustati olümpiaettevalmistust, siis seati üles normid olümpiakandidaatide nimekirja pääsmiseks ka tõstmises. Normid seati meie olude kohta võrdlemisi kõrged, kuid käesolevani on neid ületanud juba 9 tõstjat, kes seega oleksid saanud olümpiakandidaatidele ettenähtud soodustuste osaliseks, kui sõjaolukorra tõttu olümpiaettevalmistus poleks aastavahetusel katkestatud.

Huvi pärast toome siiski normid ja nende ületajad. Sulgkaalu normi 280 kg pole seni veel keegi ületanud. J. Västriku saavutas küll täpselt sama kogusumma, kuid oli tugevasti kergekaalus. See-est on aga kergekaalu normi — 300 kg — saavutanud koguni neli tõstjat — E. Lund 307,5 kg, A. Lavin 305 kg ja

V. Siirak 300 kg. Keskaalu normi — 320 kg — on võrdsete kogusummadega 327,5 kg ületanud Aug. Vaikma ja P. Mürk, poolraskekaalus — 340 kg — samuti võrdsete kogusummadega 342,5 kg A. Mäll ja L. Kukk ja raskekaalus on täpselt normi — 390 kg — kätte saanud A. Luhaäär.

Toodud ridade kirjutamisel olid alles ees Eesti kui ka kaitseliidu meistrivõistlused.

Näib, et kiuste teistpidi arvustustele, võtab tõstmine meil siiski järjest suuremat hoogu. Üle öö kerkib uusi lootustandvaid jõude, nagu näit. Kolga-Jaanis Karl Kampus, kes poolraskekaalus on saavutanud 325 kg.

Eesti uueks kiiruisutamismeistriks H. Peterson

Pidurdavatest oludest hoolimata tagajärgede tõus

N. Süld H. Peterson A. Lauģen
Eesti värsked meistrid kiiruisutamises

(H. P) Pika ajavahemiku järele peeti Eesti järjekordsed kiiruisutamise meistrivõistlused kord jälle Tallinnas — 24. ja 25. veebr. Kalevi liuväljakul. Lühikene ring ja järsud kurvid nii-kui-nii ei võimalda häid tagajärgi. Seekord lisandusid teiste pahedena veel ebasoodsad jääolud. Esimesel võistluspäeval oli jää sula tõttu kaetud veega, teisel päeval näitas kraadiklaas küll 10 pügalat alla nulli, kuid jää oli krobeline ja ilm tuuline.

Kuigi üldiselt saavutati keskpäraseid tulemusi, olid nad siiski paremad reast eelmistest võistlustest. Rõõmustav on märkida tihedat konkurentsi algajate- ja B-klassis.

Registreeritud 15 võistlejast jäi eemale ainult kaks. Eesti meistri tiitlit kaitsnud tartlane L. Reivardt oli sunnitud tiitli loovutama Harald Petersonile. Viimase kukkumise tõttu 500 m-is saavutas Reivardt kogusummas küll parema punktide suhte, kuid vastavalt määrustele tuli kolme ala võitmisega meistriks siiski H. Peterson. B-klassis tuli kindlalt võitjaks Nikolai Süld ja algajate klassis suuri tulevikuväljavaateid omav Armin Lauģen.

Tehnilised tulemused:

A-klass: 500 m L. Reivardt 55,8; 1500 m H. Peterson 2.51,0; 3000 m H. Peterson 7.07,2; 5000 m H. Peterson 10.20,0.

B-klass: 500 m N. Süld 56,7; 1500 m E. Priks 3.01,0; 5000 m N. Süld 12.59,9.

Algajate klass: 1000 m A. Lauģen 2.03,8; 3000 m A. Lauģen 6.12,4.

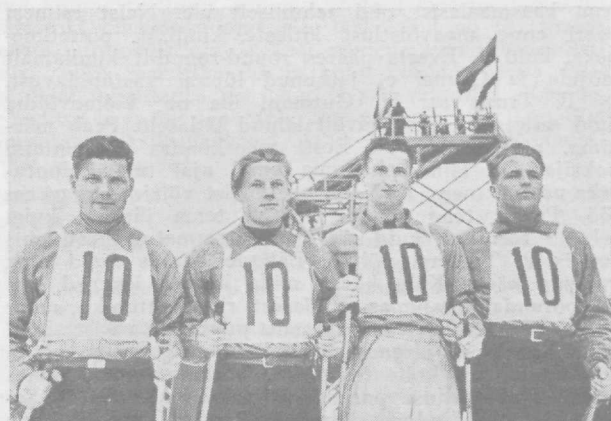
Üllatustega meistrivõistlused maadluses

J. Kotkas ja Martin Maiste seljatati. — V. Kalde Eesti kõigi kaalude meister!

(A. O.) Eesti meistrivõistlused greeka-roma maadluses korraldati 2.—3. märtsini Tartus ja Viljandis. Viimases, kus oli kavas küll 4 kaalu, viidi võistlused läbi esimese õhtuga, kuigi matše oleks jatkunud ka järgmiseks õhtuks. Kui poksi meistrivõistlustel oli 8 kaalu kohta 32 osavõtjat, siis maadluses oli neid 7 kaalus 49 meest. Läbilõikes tähendas see maadluses peagu kaks korda elavamalt osavõttu.

Viljandis oli suurüllatuseks euroopameistri J. Kotka seljakaotus esmakordselt meistrivõistlustel startinud läänlasele J. Miilile. Ka V. Kalde vastu oleks Kotkas läinud peagu selili. Mõistagi ei tähenda see veel, nagu oleksid teised Kotkast üle kasvanud, kuid teataval määral süüd on oma seekordses ebaõnnestunud esinemises J. Kotkal siiski. Kõigi kaalude meistriks tuli V. Kalde, kes omakorda seljatas J. Miili, ja kuna tekkis surnud ring, sai meistriks kergema kehakaaluga V. Kalde. Kotkas kui raskeim mees konkurentsis suruti kolmandaks. Välismaal, kui ei teata võistluste täpset käiku, võidakse imestada tublide raskekaallaste rohke üle. Eestis, kui isegi säärane fenomen kui Kotkas surutakse kolmandaks! Muide: J. Miilist võib areneda hea klas-siga maadleja, ainult kasvu on tal raskekaallase kohta napiks kippuvalt. N. Karklini „letargia“ tõttu võib Miil tõusta meie paremuselt teiseks raskekaallaseks. Veel oleks märkida, et kahekordne euroopameister greeka-roma maadluses on selles stiilis Eesti meistriks tulnud ainult üks kord...

Teine üllatus oli kergeimas, s. o. kärbeskaalus, kus Martin Maiste sai seljakaotuse oma vennalt Matil. Ka siin oli tegemist kaotaja hooletusega. Edasi on märkida, et sulgkaalus A. Roos seljatas kõik oma viis vastast, tulles meistriks ilma ühegi kaotuspunktita. Isegi kolmekordne meister E. Sumil langes tema all selili. A. Roos muutub järjest kindlamaks ja nüüd pole enam mingisugust kahtlust, et ta on selle kaalu parim Eestis. Kergekaalus tulj V. Väli meistriks 13. korda järjest, mis on ühtlasi rekordiks. Kergekeskkaalus E. Puusepp, kes ainult mõnda aega varem Tallinnas peetud võistlustel oli läinud selili Saarsalu all, tuli nüüd selgesti meistriks. Ta kardetavaim konkurent ja peagu alatine komistuskivi O. Laan ainsana pääses temaga maadeldes töökaotusega (3:0), kõik teised langesid selili. Saarsaluga Puusepal ei õnnestunud

Tallinna-Harju prefektuur meeskond — Eesti värske
meister 4×10 km teatesuusutamises

kokku minna. Saarsalu oli lõpuni püsinud kaotuspunkti, kuid matšis Võidulaga ta vigastas end ega saanud edasi võistelda. Keskskaalus V. Mäel ja poolraskekaalus V. Roolaanel polnud palju raskusi meistriks tulla.

Auhinnad jagunesid järgmiselt:

Kärbeskaal: 1. ja Eesti meister Mati Maiste, Tulevik, 0 kaotuspunkti. 2. Martin Maiste, Sport, 3 kp. 3. Lapp, Tulevik, 6 kp.

Sulgkaal: 1. ja Eesti meister A. Roos, Järvapojad, 0 kp. 2. E. Sumil, Kalev, 6 kp. 3. B. Sülluste, HM, 5 kp.

Kergekaal: 1. ja Eesti meister V. Väli, Sport, 2 kp. 2. A. Männis, Kalev, 5 kp. 3. A. Toots, Kalev, 5 kp.

Kergekeskkaal: 1. ja Eesti meister E. Puusepp, Sport, 1 kp. 2. E. Võidula, Kalev, 4 kp. 3. P. Kost, Tulevik, 7 kp.

Keskkaal: 1. ja Eesti meister V. Mägi, Kalev, 1 kp. 2. A. Lõhmus, Kalev, 4 kp. 3. H. Kõlu, Tulevik, 6 kp.

Poolraskekaal: 1. ja Eesti meister V. Roolaan, Sport, 1 kp. 2. O. Roolaan, Sport, 5 kp. 3. L. Tahur, Sport.

Raskekaal: 1. ja Eesti meister V. Kalde, Sport, 3 kp. 2. J. Miil, Läänela, 3 kp. 3. J. Kotkas, Kalev, 3 kp.

Esmakordselt tulid Eesti meistriteks Mati Maiste, A. Roos ja V. Kalde.

Punktid jagunesid seltside vahel järgmiselt: Sport 17, Kalev 13, Tulevik 6, Järvapojad 3, Läänela 2 ja Harju malev 1 punkt.

Uusi poksimeistreid

Osavõtt meistrivõistlusist oli lubamatult leige

(A. A.) Eesti tänavused meistrivõistlused poksis peeti 9.—10. märtsini kaalude järgi jagatuina Tartule ja Sindile. 8 kaalu kohta startis ainult 32 poksijat, mida võib pidada liig väikeseks arvuks. Tartus oli neljas kaalus kokku ainult 14 osavõtjat, mispärast seal lõpetati võistlused esimesel õhtul. Sindis oli veidi rohkem poksimist. Millega seletada nõrka osavõttu aasta tähtsaimaiks võistlusteks peetavatest meistrivõistlusist? Näib, et seltsidel pole raha suuremal arvul võistlejate saatmiseks. Tuleme jälle selle juure, et seltsid kidrutsevad meil majanduslikult. Rohkem võistlejaid ilmub ainult Tallinnas korraldatavatele katsevõistlustele, sest siis korraldajad toovad oma kulul rohkesti osavõtjaid ka provintsist. Nii oli katsevõistlustel Eesti-Läti maavõistluse eel poksijaid säärase võistluse kohta otse külluses. Meistrivõistlusi korraldavad seltsid aga ei tunne huvi sõiduraha maksmiseks väljastpoolt tulevatele võistlejatele, kuna seda ei näe ette määrused, ning kes siis tahab asjata maksa. Peaks leidma mooduse, et meistrivõistlusi korraldavad seltsid deponeeriksivad teatava summa liitu, mis läheks väljastpoolt tulevate poksijate sõidukulude osalisekski katteks. Ka võiks määrustesse sisse võtta punkti, et meistrivõistlusi võivad enda korraldusse saada ainult need seltsid, kes eelmise aasta meistrivõistlustest on osa võtnud teatava arvu poksijatega. Vahest siis kujunevad meistrivõistlustest ka tõelised meistrivõistlused.

Peetud meistrivõistlused ei hiilunud ka konkurentsi sisukusega. Igas kaalus oli üks kindel favoriit, kes ühe erandiga tulid kõik meistriteks, konkurents järgmistele auhindadele oli juba mannetum. Sellest järeldub, et meistrivõistlustel ei saanud juttugi olla kogu meie eliidi osavõtust. Jämedaim kohtunike väärotsus tehti Sindis, kus keskskaalus B. Salongi igati teenitud võit hääletati R. Künnapasele, kes sellega tuli endalegi ootamatult meistriks. Otsus tehti hääletage 2:1. Kuna vähemusse jäi ühe punktikohtunikuna tegutsenud N. Maatsoo hinne matši kohta, siis peaks kurioosumina arvama,

et meie riiklik poksiopetaja tunneb vähem poksi kui kaks ülejäänud sellel matšil tegutsenud punktikohtunikku!... Või oli lugu vastupidi? Nii näib usutavamana.

Auhinnad jagunesid järgmiselt:

Kärbeskaal: 1. ja Eesti meister J. Everts, ÜENÜTO. 2. H. Pihel, Sport. 3. A. Vare, Petseri SS.

Kukk-kaal: 1. ja Eesti meister H. Gutman, TPK. 2. A. Toomsalu, Sindi Kalju.

Sulgkaal: 1. ja Eesti meister K. Käbi, TPK. 2. K. Samler, Tartu Kalev.

Kergekaal: 1. ja Eesti meister M. Anman, Tartu Kalev. 2. G. Ernits, ÜENÜTO. 3. V. Karolin, Sport.

Kergekeskkaal: 1. ja Eesti meister H. Kanepi, ÜENÜTO. 2. P. Klimov, Kiviõli SK. 3. K. Vahi, Tartu Kalev.

Keskkaal: 1. ja Eesti meister R. Künnapas, Sindi Kalju. 2. B. Salong, TPK. 3. V. Nõmm, Sindi Kalju.

Poolraskekaal: 1. ja Eesti meister A. Raadik, TPK. 2. M. Nikitin, Petseri SS. 3. J. Henno, Tartu Kalev.

Raskekaal: 1. ja Eesti meister M. Linnamägi, TPK. 2. H. Liinar, TPK. 3. R. Lange, ÜENÜTO.

Esmakordselt tulid Eesti meistriteks J. Everts, M. Anman, R. Künnapas ja... M. Linnamägi.

Punktid jagunesid seltside vahel järgmiselt: TPK 17, ÜENÜTO 9, Tartu Kalev 7, Sindi Kalju 6, Petseri SS 3 ning Sport ja Kiviõli SK kumbki 2 punkti.

Noorte meistrivõistlused poksis Rekordiliselt osavõtjaid.

(A. P.) Eesti algajate klassi poksi-meistrivõistlused peeti 2. ja 3. märtsini ÜENÜTO korraldusel Tallinnas. Osavõtjaid oli Tallinnast, Tartust, Sindist ja Pärnust — koguarvult rekordiliselt 41. Seltsidest tuli üldvõitjaks ÜENÜTO Tartu Kalevi ees. ÜENÜTO poksijad saavutasid enamuse meistrikohti — arvult 4.

Võistlusel esines noorem generatsioon paljulubavalt. Eriti pinev oli konkurents sulgkaalus, kus oli 11 võistlejat.

Paremusjärjestuseks kujunes:

Kärbeskaal: 1. A. Tepp, Tall. Kalev.

Kukk-kaal: 1. K. Ploom, ÜENÜTO; 2. Ü. Villmäe, ÜENÜTO; 3. A. Helissaar, Tartu Kalev.

Sulgkaal: 1. N. Rull, Tartu Kalev; 2. E. Kilm, ÜENÜTO; 3. E. Vaide, Tall. poksiklubi.

Kergekaal: 1. E. Raidvee, Tartu Kalev; 2. jäi välja andmata, kuna võistleja teisel päeval ei ilmunud kaalumisele; 3. F. Kahn, Tartu Kalev.

Kergekeskkaal: 1. A. Lengi, ÜENÜTO; 2. A. Kallam, ÜENÜTO; 3. H. Vare, Tartu Kalev.

Keskkaal: 1. A. Tarmo, ÜENÜTO; 2. G. Aatonen, Tall. Kalev.

Poolraskekaal: 1. A. Kivi, Pärnu Tervis; 2. K. Sepp, ÜENÜTO; 3. E. Marguste, Tall. poksiklubi.

Raskekaal: 1. R. Taalder, ÜENÜTO; 2. P. Pajumaa, Tartu Kalev; 3. J. Nurmsaar, ÜENÜTO.

Uusi maailmarekord

● Näib, et enam ei ole kuigi kaugel aeg, millal kiiruisutamises kaetakse 10000 m ajaga alla 17 minuti. Õige lähedale sellele on küündinud norralane Charles Mathisen, kes Kamaris peetud võistlustel saavutas uueks maailmarekordiks 17.01,5. Peale selle kattis ta 5000 m ajaga 8.18,7, mis on ainult 1,5 sek. võrra nõrgem maailmarekordist.

● Noor jaapanlanna Saye Hirai on püstitanud uue naiste maailmarekordi 3000 m kiiruisutamises — 5.26,6.

Eduard Olari

Harju 48—15

Tel. 456-90

Lätlased Eesti lauatennise
meistriteksEesti lahtised meistrivõistlused 100
osavõtjaga

Eesti lahtised meistrivõistlused lauatennises peeti tänavu kaheksa Läti mängija osavõtul 14. ja 15. märtsil Tallinnas. Võistlusel esines ligi 100 mängijat. Mängutase oli tunduvalt kõrgem Eesti kinnistest meistrivõistluste omast. Meistriks tuli rahvusvahelise kuulsusega Balti riikide meister lätlane D. Štams, kes finaalis võitis Eesti rekordinternatsionaali A. Frantsi äärmiselt pinevas ja kõrgeklassilises matšis kõige napimalt 3:2 (17:21, 21:15, 26:24 (!), 9:21, 26:24 (!)). Kolmandale kohale jäi Läti käesoleva aasta meister M. Levitanus. A. Frants võitis handicapi matšis siiski D. Štamsi 2:1 (17:21, 21:18, 23:21). Meeste üksikmängus D. Štams võitis Eesti värsket meistri I. Tui 3:0 (21:19, 22:20, 21:17). Albert Kanepi omakorda võitis kinniste meistrivõistluste finalist A. Loigo 3:2 (21:19, 18:21, 12:21, 21:17, 21:18).

Rekordiliselt esines osavõtjaid handicapis — 40, A-klassis meestele 20 ja meeste paarismängus 13 paari. Eesti naismeistriks tuli prl. Z. Berzinš (Läti), võites finaalis Eesti meistri pr. A. Gruno 2:0 (23:21, 21:18). Võistlustel oli parimaks mängijaks siiski eestlane Alfred Frants, kes finaalohtul sammu võidult-võidule ja kuue tunni jooksul esines üle 10-ne korra. A. Frants oma partneritega võitis esikohad mõlemas paarismängus.

Paremusjärjestuseks kujunes:

Meeste üksikmäng: 1. ja Eesti meister D. Štams (Läti); 2. A. Frants (v.-s. Sport); 3. M. Levitanus (Läti); 4. Albert Kanepi (v.-s. Sport).

Meeste B-klassis: 1. E. Brenner (a.-s. Fr. Krull); 2. P. Põldma (ÜENÜTO); 3.—4. R. Markovičš (Makkabi) ja H. Kask (Tall. NMKÜ).

Meeste C-klass: 1. G. Kalkun (ÜENÜTO); 2. H. Rekand (Puhkekodu); 3.—4. L. Goldmann (Makkabi) ja G. Tselenko (Tall. NMKÜ).

Naiste üksikmäng: 1. ja Eesti meister prl. Z. Berzinš (Läti); 2. pr. A. Gruno (Vitjas); 3.—4. pr. V. Gerulaitis (Vitjas) ja prl. J. Semjonova (Vitjas).

Meeste handicapi võitis Läti meister M. Levitanus; 2. I. Tui (Tall. NMKÜ); 3.—4. E. Treufeldt (v.-s. Sport) ja A. Frants (v.-s. Sport).

Senioride meistriks tuli E. Suik (v.-s. Sport); 2. B. Gerulaitis (Vitjas); 3.—4. G. Bernov (Vitjas) ja A. Masing (Vitjas).

Meeste paarismängus tulid esmakordselt meistriks v.-s. Spordi paar A. Frants ja A. Loigo, kes võitis Eesti neljakordse meisterpaari F. Laane ja I. Tui

ja finaalis veel Läti meisterpaari D. Štams—M. Levitanuse, kes jäid teisele kohale. 3.—4. M. Epstein—K. Koslovsky (Makkab) ja I. Tui—F. Laane (Tall. NMKÜ).

Segapaarismängus tulid esmakordselt meistriteks pr. A. Gruno ja A. Frants, võites finaalis prl. Z. Berzinš—D. Štamsi (Läti) 2:0 (21:18, 21:18); 3.—4. prl. N. Hartmann—F. Laane ja pr. L. Mettus—Z. Zebba.

Elmar Jugari tõstis 370 kg

Eesti meistrivõistlused tõstmises

Eesti tänavused tõste-meistrivõistlused peeti 16. märtsil Sindis sealse Kalju korraldusel. Kokku startis kaheksast organisatsioonist rekordarvuliselt tõstjaid — 16, kes moodustasid meie tõstespori „kõrgeima koorekihi“ — tõstjate uue klassijaotuse alusel, millele lisanduda võivad veel puudunud tõstjaid A. Luhaäär, L. Lomp, Aug. Vaikma ja vähesed teised. Eelmisel kahel aastal uue klassijaotuse alusel startis Tallinnas 8 ja Tartus 13 tõstjat. Pakutud tulemused tänavu olid läbilõikes tippsaavutusil paremad kui kunagi varemalt. E. meistrivõistluste rekordtulemused saavutati keskkaaalus P. Mürgilt 315 kg, poolraskekaalus E. Vaikma 330 kg ja kergekaalus E. Lundilt 305 kg. Kergekaalus oli kõige pinevam konkurent, kus teisele kohale pääsis A. Lavin võrdse kogusummaga V. Siiraki ees 100 g kergema kehakaalu tõttu.

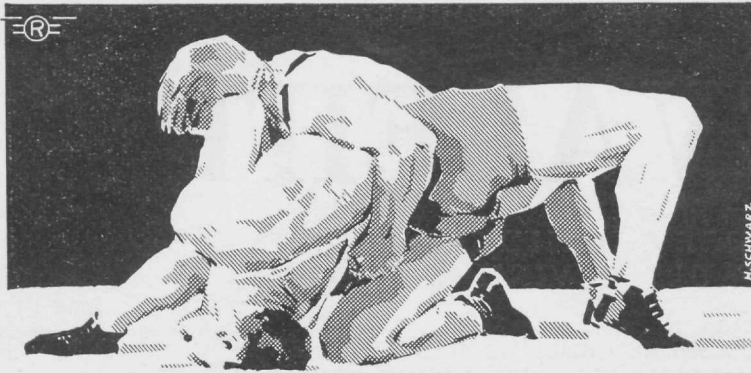
Võistluse suurim üllatus oli, et tartlane Elmar Jugari saavutas erilise pingutuseta raskekaalus 370 kg. E. Jugarist on tõusmas võrdvõimeline tõstja võistlustelt eemale jäänud A. Luhaäärele. Sindis pidurdas tagajärgi jahe võistlusruum, kuna pakase ilma tõttu ei suudetud kütta saali soojaks. Vastasel korral võinuksid tagajärjed olla veelgi paremad.

Seltsidest tuli üldvõitjaks Tall. Sport 9 punktiga. Järgnesid Mõisaküla Ülo 5, Tall. Kalev ja Viljandi Tulevik võrdselt 4, Tartu Kalev 3, Tartu malev ja Haapsalu Läänela ühe punktiga. Viimase 17 aasta jooksul esmakordselt Sindi Kalju ei saavutanud ühtki punkti, kuna 14-kordsel sulgkaalu meistril A. Kasel ebaõnnestus kahega tõukamises algraskusena 100 kg kolmel katsel. Vastasel korral võinuks ta kergema kehakaalu tõttu 37 aasta vanuses 17-dal järjest esinemisel meistrivõistlustel startides tulla juba 15. korda Eesti meistriks.

Eesti meistriteks tulid:

Sulgkaal — R. Västriik, Mõisaküla Ülo, 250 kg; kergekaal — E. Lund, Sport, 305 kg; keskkal — P. Mürik, Kalev, 315 kg; poolraskekaal — E. Vaikma, Sport, 330 kg; raskekaal — E. Jugari, Tartu Kalev, 370 kg.

Meistrivõistluste täpsed tulemused avaldame E. Spordilehe järgmises numbris.

Jõudu ja elurõõmu

võimaldab tugev toit maitsvaist

Estro

konservides.

Eesti kauneim ja
sisukaim pildiajakiri

„Nädal Pildis“

toob päevasünd-
musi piltides ja
huvitavaid artikleid

„Nädal Pildis“

maksab tellides
aastas Kr. 5.—,
poolaastas Kr. 2.50

VILJANDI LIKÖÖRI- JA VEINIVABRIKUTE O.-Ü.

„ALKO“

VEINID,
VAHUVEINID,
KONJAKID,
NAPSID JA
LIKÖÖRID

Esindus ja ladu:

A.-S. „Kaubamaja Estika“

T a l l i n n a s

„PÄEVALEHT“

ON ISESEISEV, DEMOKRAATLIK JA
ÜLERIIKLIKULT LEVINUIM AJALEHT

SUURIM NING KASULIKEM KUULUTAMISE LEHT EESTIS.
HINNATA KAASANDENA IGAL PÜHAPÄEVAL PILKE JA
NALJALEHT «KRATT»

MEIE KIRJASTUSEL ILMUB

„LASTE RÕÕM“

— EESTI POPULAARSEIM LASTEAJAKIRI

T. E. K.-Ü.

GRAAFIKATÖÖSTUS

ON TÄIELISIM TOOSTUS SEL ALAL EESTIS

TRÜKIKODA

KÖITEKODA

TSINKOGRAAFIA

LITOGRAAFIA

OFFSET-TRÜKK

HINNAD KÕIGILE
VASTUVÕETAVAD

TELLIMISTE
TAITMINE KIIRE

SUURIMAD NING TÄIELISIMAD

RAAMATU- JA KIRJUTUSMATERJALIDE KAUPLUSED

KIRJANDUSE JA PABERILAOD EESTIS

TALLINNA EESTI KIRJASTUSÜHISUS

TALLINN-EESTI, PIKK T. 2.

OMA TELEF. KESKJAAM 428-83